

KIBRIS'TA

SOSYALİST GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
Ocak 1999 Yıl 4, Sayı 36

Fiyatı: 150,000 TL(KDV Dahil)
UK: 1

Dayanışma Fiyatı:
500,000TL

Basına Saldırı

Gemikonağı'nda askeri görevini yaparken "intihar etti" denilen **Osman Mercan**'ın şüpheli ölümü üzerine, olayın üzerine giden **Avrupa** gazetesi T.C. Generali ve onların ülkedeki yarıdakçıları tarafından kamu oyunda açıkça tehdit edildi. Devletin televizyonu BRT, Gülseren acemi birliğindeki yemin töreninde basına yapılan saldırılı konuşmayı defalarca marşlar eşliğinde vererek halkı yurtsever basına karşı kışkırtmaya çalıştı. T.C. **Tuğgeneral Ali Nihat Özeyranlı** 12 Aralık 1998 günü yemin töreninde askerleri adeta kendi halkının üzerine kışkırtacak sözler kullanarak " **Bizi evladımızı öldürmekle suçluyorlar, bunu söyleyenler kan içinde boğulacaklar**" gibi tehditler savurdu. 1974 Barış hareketi adı altında Kıbrıs'ın Kuzeyini hakimiyet altına alan T.C. ordusu adaya geldiğinden bu yana demokrasinin savunucusu olduğunu söylerken her fırsatta emekçilere ve yurtseverlere saldırılarda bulunarak kendilerine karşı yükselen muhalefetin sesini boğmaya çalışmıştır. Yeni düzen gazetesi köşe yazarlarından **Kutlu Adalı**'yı katleden **T.İ.T. İntikam Tuğayı** adlı faşist örgüt de ordudan güç alarak bu cinayeti gerçekleştirmiştir. Bilindiği üzere T.C. askerinin adanın kuzeyinde yaptığı her türlü rezaleti açıkça yazdığı için sürekli ordudan tehdit alan Kutlu Adalı 1995 yılında faşist güçler tarafından katledildi. Yurtsever basına düşman edebiyatı

yapan T.C. ordusu ve onun yarıdakçıları Avrupa gazetesi çalışanlarına "Rum'un kanı sizin kanınızdan daha temizdir" söylemleriyle halkın milli duygularını kendi insanlarına karşı körüklemeye çalışmıştır. Ülkede T.C. ordusunun bu tavırlarına ve Avrupa gazetesine yapılan saldırılar, devrimci demokrat güçler tarafından paşaya tepki olarak basın bildirileriyle kınandı.

Bazı sendika ve kitle örgütlerinin yaptıkları ortak yazılı açıklamada "Hukukun üstünlüğüne ve basın özgürlüğüne doğrudan saldırı" niteliğini taşıdığı vurgulanan bildiriye

imza kolan örgütler şunlardır: **KTÖS, BES, Tıp - İş, KTMMOB, Yurtsever Birlik Hareketi, El - Sen, Petrol - Sen, Çağ - Sen, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi.** Açıklamada şu görüşlere yer verildi. "Çağdaş, demokratik bir hukuk düzeninde yaşıyor olsaydık, askerlerin yemin töreninde söylediklerinden sonra, Güvenlik kuvvetleri komutanı derhal görevden alınırdı. Demokratik bir hukuk devletinde askeri

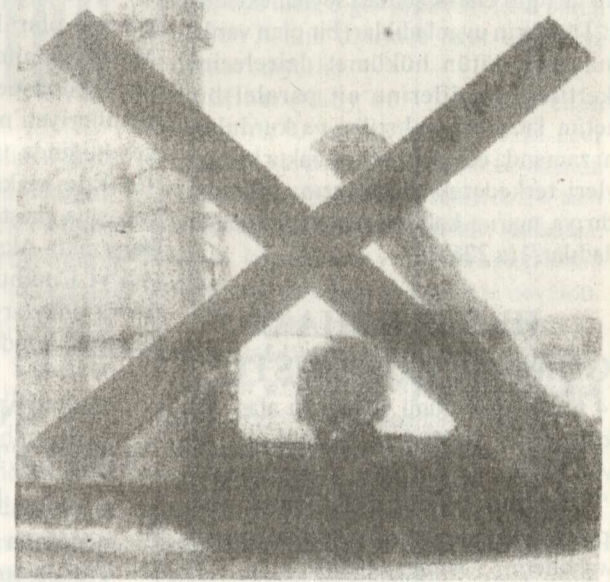
(devamı 6. sayfada)

S-300 Füzeleleri Gelmiyor

İki yıldan beridir sürmekte olan Rus yapımı S-300 füzelelerinin Güney Kıbrıs'a yerleştirilmesi sorunu, Kıbrıslı Rum egemenlerin ABD ve AB emperyalistlerinin baskılarına boyun eğip füzeleleri Kıbrıs'a getirmekten vazgeçmeleri ile son bulmuşa benziyor. ABD ve AB emperyalistlerinin bu baskılarının ardında ne halen bir cephanelik konumunda olan Ada'nın biraz daha yüklenmesi, ne de T.C.'nin tehditleri doğrultusunda bir Türk-Yunan savaşının çıkması kaygısı vardır. Onların tek kaygısı, Rusya'nın askeri bir güç olarak Doğu Akdeniz'de üslenmesini önlemektir.

Kıbrıs Rum yönetiminin bu kararından sonra, Kıbrıslı Rum egemenlerin çeşitli kanatları arasında huzursuzluk ve birbirlerini suçlamalar başladı. Nasyonal Sosyalist çizgiye sahip EDEK Partisi, hükümette elinde bulundurduğu Eğitim ve Savunma Bakanlıklarından çekildi. Yenilikçi Avrupa Demokrasi Partisi başkanı Alexis Galanos da Kleridis'in siyasi danışmanlığından istifa etti. AKEL ise sahtekârca bir tutum belirleyerek, Yunan ve Kıbrıs hükümetlerinin vereceği kararı destekleyeceğini duyurdu.

Başından beri, S-300 füzelelerinin Ada'ya gelmesine

karşı mücadele veren Kıbrıslı Rum demokrat, ilerici ve devrimci örgütler bu kararı olumlu karşıladılar.

Başyazı

ÜÇÜNCÜ YIL

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi bu 36. sayısı ile birlikte üçüncü yılını da doldurmuş olacaktır. Üç yıldır sosyalist politika üretmeye, bu politikayı ve devrimci ilkeleri halkımız ve devrimci kamuoyuna ulaştırmaya çalıştık. Bugüne kadar gelebildiysek, halkımızın ve devrimci ilerici kesimlerin bize vermiş olduğu ve vermekte olduğu destekten dolayı geldik. Beklentimiz bu desteğin, gazeteye katkılarla birlikte sürmesi ve gazetenin sosyalist bir yayın organı olarak sahiplenilmesidir.

6 Aralık 1998 tarihinde Kuzey Kıbrıs'ta Genel Seçimler yapıldı. Seçimden önce, seçimlerin ülkede hiçbirşeyi değiştirmeyeceğini söyledik. K. Kıbrıs'ta, T.C.'nin sömürge yönetimini dünya kamuoyunda sözde "legalleştirme" amacını taşıyan böyle bir seçimin, ülkenin ve halkın, halen var olan ekonomik, siyasi, sosyal, kültürel v.s. yaşamındaki sorunlarını gidermeyeceğini, tam tersine daha da artıracığını söyledik. Çünkü, sorunların kökeninde ülkenin sömürge yapısının ve emperyalist tahakkümün yattığını vurguladık. Esas iktidar T.C.'de olduğuna göre ve seçimler de bu düzeni değiştirmeyeceğine göre, UBP'nin veya DP'nin şu kadar, CTP'nin veya

(devamı 3. sayfada)

**SOSYALİST
GERÇEK**

Askerde Dayak Büyük Tepki Topladi

•Türeray ailesi:
"yalan söyleyen biz
değiliz, dayak olayı
yaşanmıştır"

Devran Türeray isimli asker 7.tabur, 2. bölükte komutanı tarafından feci şekilde dövüldü. Dayak sonrası böbrekleri çalışamaz hale gelen Devran Türeray hastahaneye yatırıldı. Basının ve kamuoyunun olaya karşı duyarlı olması askeri çevreleri rahatsız etti. "Askerde dayak yok, Devran Türeray dayak yemedi" gibi açıklamalarla bildik koroyu da yanına alan askeri çevreler her akşam televizyonlardan "sıkıyönetim bildirileri" yayımlamaya başladılar. Generallerin, askeri çevrelerin bu saldırı ve tehditleri yeni değildir. Önemli olan Devran Türeray ve ailesinin cesurca ortaya çıkıp "yalan söyleyen biz değiliz, dayak olayı yaşanmıştır" demesidir. Çünkü bu ülkede askerin ve askerliğin hangi şartlarda yapıldığını bilmeyen yoktur. Fakat bu konu tabu olup halktan kaçırılmaktaydı. Oysa bu ülkede askerlik yapan hemen herkes askerde ya dayak yemiştir, ya da dayak yeyen arkadaşını görmüştür.

Bu ayan beyan gerçeklerdir. Bu gerçekler ortada iken askerlerimiz "vatan, millet, sakarya" gibi nutuklarla avutulmaya çalışılmaktadır. Basının, birçok sendikanın ve örgütün, Devran Türeray ve ailesinin protestolarına karşı açıklama yapan birkaç derneğin (emekli subaylar derneği vs.) yöneticileri acaba kendi görev dönemlerinde kaç askerin ölümüne, sakat kalmasına sebep oldular? Bu halk bunları konuşmalı. Bu bir avuç toplama grup halkın üzerinde baskı kuramamalı. Her akşam BRT'den marşlar çaldırmak, hamasi nutuklar atmak, sağa sola tehditler savurmak ülkemizin ve askerliğin kendi gerçeklerini gizlememektedir.

Nitekim bu tartışmalar sürerken halkın gündemine iki ayda ikinci askerin intihar vakası oturdu. Bu insanlar askerde niye intihar ediyor? diye sorma gereğini duymayanların sahte gözyaşlarına inanmamak gerekir.

Aralık 1963 Olayları'nın 35. Yıldönümü

E.Yüksel

AMAÇ AYRILIP TAKSİM'İ GERÇEKLEŞTİRMEKTİ

1963-64 olaylarını yakından yaşayan İngiliz Tümgeneral Mike Carver (sonradan Mareşal Lord Carver) bir yazısında şöyle demektedir:

(Kıbrıslı Türk liderler 1964'de) kendi nüfuslarını kuzeyde yoğunlaştırmak ve Kıbrıslı Türklerin çoğunluğunun ne isteyip, ne istemediğine bakılmaksızın taksim'i gerçekleştirmek istediler... Kıbrıslı Türklerin kendi gerçek duygularının ne olduğunu belirlemek gücü. Politika açıkça Ankara'dan dikte ettiriliyordu ve bundan herhangi bir sapma, Türk savaşıçısının örgütü TMT tarafından uygun görüldüğü bir şekilde cezalandırmaya tabi tutulurdu." (Cyprus in Transition, s.30-31)

TÜRKLERİN UYGULADIKLARI BİR PLAN VARDI

Glaftos Kliridis'in 1989 yılında Lefkoşa'da İngilizce olarak yayımladığı "Kıbrıs: İfadem" adlı anılar kitabının ilk cildinde ise şu bilgiler var:

"Mareşal Lord Carver, her iki tarafın da silahlı gruplarının eyleme geçmeye hazır olduklarını ve Türklerin ilk harekete geçme kararı aldıklarını vurguladıktan sonra, Türk planı ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Türklerin uyguladıkları bir plan vardı. Buna göre bütün hükümet dairelerini terkettiler, kendilerine ait paralel bir yönetim kurmaya çalıştılar ve kurdular. Aynı zamanda bazı karma ve uzakta kalmış köyleri terkederek, nüfuslarını daha az saldırıya maruz kalabilecekleri bölgelere topladılar." (s.226)

HEDEF DAHA O GÜNDEN KONMUŞTU

4 Ocak 1964 günü güvenoyu alan TC hükümetinin Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Kemal Satır şöyle demişti:

"Kıbrıs biri Türkiye ile birleşecek olan iki parçaya bölünecektir." (aktaran Special Newsbulletin, 5 January 1964)

PURCELL'E GÖRE TÜRK LİDERLİĞİNİN HATALARI

O günleri bir de İngiliz yazar H.D.Purcell'den dinleyelim:

"Dr.Küçük, 10 Ocak 1964'de 'Le Monde' muhabiri ile yaptığı söyleşide, Türkler açısından artık Makaryos hükümeti diye birşey bulunmadığını söyleyecekti.

Ama Başkan yardımcılığı'ndan istifa ettiğini söylememiş olduğundan, Makaryos, onun tavrındaki anormallığe dikkat çekebilirdi. Var olmayan bir hükümetin Başkan Yardımcısı olması nasıl mümkün olurdu? Dr.Küçük aynı söyleşide, Birleşim, iş Milletler'e güveni bulunmadığını söyleyecek kadar akılsızca davrandı ve böylece Makaryos'un bu örgütteki desteğini daha da güçlendirmişti.

5 Ocak'a gelindiğinde, Dr.Küçük, (anayasaya aykırı olan) taksim'i desteklediğini ve Kıbrıslı Türk memurların Makaryos hükümetindeki işlerine dönmeyeceklerini açıkladı. Bu son karar da belki bir hataydı. Çünkü Türk kamu görevlilerinin o hükümet tarafından ödenmesi gerektiği iddiaları gibi önyargılıydı. Ama her halükarda Rumlar onlara işlerine başlamaları için izin vermedi.

10 Ocak'ta Küçük, 35. enlemin toplumlar arasında ideal bölücü hat olarak kabul edilmesini önerdi. Bu da, nüfusun beşte birden azı olan Türklerin, Lefkoşa da içinde, adanın yarısını ele geçirmeleri anlamına gelecekti! Bu, boşlukta manevra yapmaktı. Kıbrıslı Rumlar, taksimi önlemek için çok iyi bir durumdaydılar ve Türklerin blöfüne aldırılmama durumunda, yine yapmakta tereddüt etmeyeceklerdi. Türkler için daha akıllı bir yol, teknik olarak anayasaya her ayrıntısı ile tutunmak ve enklavları, kendi kendini savunma için gerekli olarak göstermekti. O zaman, Makaryos, nitekim yaptığı gibi, Küçük'ün resmi görevine dönmelerinden önce (Kıbrıs Cumhuriyeti'ne karşı) tavrını belirlemesi gerektiğinde ısrar edemeyecekti. Haziran 1964'de Makaryos, Küçük'ü tanımama çabasına girişti, ama BM Barış Gücü buna karşı çıktı. Aksi takdirde Rumlar, Dr.İhsan Ali'yi Cumhurbaşkanı Yardımcılığı'na kendi adayları olarak koyabileceklerdi." (Cyprus, London 1969, s.334-335)

İNÖNÜ: "GERİ DEVLET TEŞKİLATINA DÖNÜN"

İnönü'nün Dr.Küçük'e mesajından:

"Adada emniyetin tesisi için gerekli tedbirler alınması ve bunlar alındıkça mümkün olan en kısa zamanda, Cumhurbaşkanı Muavini ile Türk Bakanlardan başlamak üzere bütün Türklerin peyderpey devlet teşkilatındaki vazifeleri başına dönerek, Kıbrıs Rumlarının menfi faaliyetlerine karşı, devlet mekanizması dahilinde, anayasa ve kanun yollarıyla, sebatla ve metanetle mücadele etmeleri milli davamızın başarısına büyük ölçüde yardımcı

olacaktır...Kıbrıslı kardeşlerimizin, Adada emniyet teessüs edince, normal işleri başına dönmeleri, Kıbrıs meselesinin nihai hal şekli hakkındaki malum tezimizin terki manasına katiyyen tazammum etmeyecektir..." (Rauf R.Denktaş, Hatıralar (1964), Cilt:1, s.174-175)

AYRILIKÇI TÜRK LİDERLİĞİ: "DÖNMEMEYE AZİMLİYİZ!"

Dr. Küçük ve arkadaşlarının İnönü'ye gönderdikleri 10 Mart 1964 tarihli mektuptan:

"Bilindiği gibi memurlarımız, kendilerine verilen direktiflere uyarak, emeklilik hakları dahil maaş, tahsisat ve diğer ücretlerini feda etmiş ve meslekten ihraç durumuna kendilerini bilatereddüt sokmuşlardır...Geri işbirliğine dönme - geçici bir süre için bile olsa- davamızın gaip edilmesine müncer olacağına inanmaktayız. Şimdiye kadar bizi öldürenler, malımızı yakıp, yağma edenler ile bir arada yaşayamayız tezini savunduğumuz malumdur. Bu böyle iken, Rumlarla gene bir arada ve hatta bir dam altında beraberce yaşamaya ve işbirliği yapmaya başladığımız an, tezimizi temelden yıkmış olacağımız kanaatindeyiz. Bir araya gelindikten sonra, bilhassa Güvenlik Konseyi'nin kararı muvacehesinde tekrar federasyon şekline bile gidilmesi ihtimal haricinde olacağı bedihidir (açıktır)...Yukarıda belirtilen maruzat dolayısıyla gerek Cumhurbaşkanı Muavini ve gerekse Türk vekiller, mebuslar ve memurlar, devlet teşkilatındaki vazifeleri başına dönmemeye azimlidirler. Dönme mecburiyeti hasıl olacak olursa, Cumhurbaşkanı Muavini, vekiller ve mebuslar ıstıfa etmeye kararlıdır."*

BM RAPORLARINA DA YANSIYAN AYRILIKÇI TÜRK POLİTİKASI

"Kıbrıs Türk liderliğinin "taksim davası" nı iletirmek için uyguladığı planlı politika, BM Genel Sekreteri'nin o yıllardaki raporlarına da yansımıştı:

"Kıbrıslı Türklerin, kendi bölgeleri dışına çıkmayıslarının, kendi siyasal amaçları gereği olduğuna inanılmaktadır. Yani, Kıbrıs'ta herhangi bir coğrafik ayrılık olmaksızın, iki ana toplumun adada barış içinde bir arada yaşayamayacakları iddiasını güçlendirmeye yöneliktir." (BMGS Raporu S/5764, Paragraf 113, 15 Haziran 1964)

"Kıbrıslı Türklerin kendi kendilerini yalıtılma politikası, toplumu normal olanın tersi bir yöne yöneltti. Toplum liderliği, Kıbrıslı Türk nüfusun Kıbrıslı Rum yurttaşları ile kişisel, ticari veya herhangi bir başka nedenle temasa geçmeleri, idari konularda Hükümet dairelerine başvurmaları veya eğer göçmenseler, kendi evlerinin bulunduğu köylere yeniden yerleşmeleri konularında onların cesaretini kırmaktadır." (BMGS Raporu, 11 Mart 1965)

"Kıbrıs Türk liderliği, iki toplum mensuplarının birlikte yaşamasını ve çalışmasını gerektirebilecek veya Kıbrıslı Türkleri, Hükümet organlarının otoritesini onaylayacak durumlara koyabilecek herhangi bir önleme karşı, katı bir tutuma yapıpı kalmıştır. Kıbrıs Türk liderliği, toplumların fiziksel ve coğrafik ayrılığını siyasal bir hedef olarak kabul ettiğinden, aslında Kıbrıslı Türklerin, alternatif bir politikanın yararlarını gösterme olarak yorumlanabilecek etkinlikleri teşvik etmesi beklenemez. Öyle görülüyor ki, sonuç da Kıbrıslı Türklerin amaçlı olarak kendi kendilerini tecrit etme politikası olarak ortaya çıkmaktadır." (BMGS Raporu S/6426, Paragraf 106, 10 Haziran 1965)

DEVLET TEŞKİLATINI DÖNME ÇABASI

Kıbrıs Cumhuriyeti devletinden kopan Türk liderliği, her nedense 19 ay sonra, 22 Temmuz 1965 günü Temsilciler Meclisi'ne dönmeye karar verir. BM Barış Gücü mensuplarının koruyuculuğunda o gün Meclis'e giden Türk üyeler, Meclis Başkanı Glaftos Kliridis ile bir görüşme yaparlar. Gerisini BMGS'nin Raporu'ndan izleyelim.

Kliridis, anayasada yapılan değişiklikler üzerinde anlaşma sağlanmazsa, Türk üyelerin Meclis'e katılmalarına izin vermeyeceğini açıkça söyledi. Bay Kliridis ayrıca, Cumhurbaşkanı ve Yardımcısı tarafından yasaların yayımlanmasına ilişkin anayasa hükümlerinin artık uygulanamaz olduğunu ifade etti. Kliridis devamla, kendi görüşüne göre Kıbrıslı Türk üyelerin, artık Meclis'te yasal bir durumlarının olmadığını belirtti." (S/6569, 29 Temmuz 1965)

Ertesi gün Rum basınında yer alan bir demecinde ise Meclis Başkanı Kliridis şöyle diyordu:

"Ayrılmazdan önce Kıbrıslı Türk üyeler, ertesi gün Temsilciler Meclisi'ne katılmak üzere yine gelirlerse ne olur, diye sordular. Ben de kendilerine açıkça, gelirlerse toplantıya katılmalarına izin verilmeyeceği yanıtını verdim." (Mahi, 23 Temmuz 1965)

TÜRK HAKİMLER GÖREVLERİNİ SÜRDÜRMÜŞLERDİ

Bu arada Kıbrıs Yüksek Mahkemesi'nin Türk üyelerinin, devam eden bomba patlatmaları için Türkleri cezalandırmak amacıyla İçişleri Bakanı Yorgacis'in 3 günlük ablukaya başladığı 2 Haziran 1966 gününe kadar görevleri başında kaldıklarını anımsatalım.

"3 Haziran'da Kıbrıs Türk liderliği, bir gün önce Kıbrıs polisinin Lefkoşa'nın Türk kesimine giriş-çıkışları durdurması üzerine Kıbrıslı Türk hakimlerin işlerine gidemediklerini bildirdi. Mahkemeye gidebilmiş olan bir hakime de aşağılayıcı koşullar altında geri Türk kesimine

(devamı 11. sayfada)

Ayın İncileri

Özgür basın yazdıklarına atıfta bulunan Denktaş: "Artık sınırı aştılar, ilgili makamlar yasal tedbirleri korkusuzca almak zorundadırlar."
Haklısın! Bay Denktaş! Tıpkı sizin yasalarınız, tıpkı sizin kurallarınız gereği yakın tarihte Kutlu ADALI için alınan "yasal tedbirler" gibi, değil mi?

6 Aralık seçimleri için ülkemize gelen faşist MHP Genel Başkan Yardımcısı İsmail Köse Karpaz köylerini gezerek: "milliyetçi, ülkücü adaylara oy verin" çağrısı yaptı. Ayıplar olsun Bay Köse, bizde zaten adayların yüzde 99'u o dediğin kategoride değil mi? Senin ta Türkiyelerden gelip de oy istemene ne gerek var? Burdaki elçilik, asker bu işleri yıllardır layıkıyla yapmıyor mu?

Devran Türeray'ı döverek sakatlayan makamlar açıkladı: "Devran Türeray dayaktan değil, kronik böbrek sorunundan yatağa düştü."
Bizler de amma çiğ kalpiyiz yahu. Baklavada kemik ararız. St. Barnabas'ı da uzaylılar basmadı mı? Kutlu da kendisi intihar etmedi mi? Ha, sahi gazeteci Metin Göktepe de duvardan düşüp ölmemiş miydi?

Başyazı

TKP'nin bu kadar oy almalarının, şu veya bu kadar "milletvekili" çıkarmalarının hiçbir anlamının olmadığını anlattık.

İşçi ve emekçi sınıfların siyasal partilerinin, sosyalist partilerin olmadığı bir seçim ortamında, sistem içerisinde de olsa siyasi dengelerde değişiklik beklemek mümkün değildir. Biz SKH ve KSG olarak seçim ortamını, bir propaganda platformu olarak kullanmaya çalıştık. Ancak örgütsel zaafımız ve bu ortama uygun yeterli politik hazırlık yapamadığımız için arzu ettiğimiz hedeflere ulaşamadık. Tek başımıza ulaşamadığımız gibi, seçim propaganda döneminin hemen öncesinde gündeme gelen YBH ile seçim ittifakını da arzu ettiğimiz biçimde tam olarak gerçekleştiremedik ve dolayısıyla, bir "Anti-emperyalist Halk Cephesi" hedefine de elle tutulur bir katkı sağlayamadık.

Seçim propaganda döneminde, kendi

kendine "sol" etiketi takan partiler, halka sosyalist program ve politikalar sunmadılar. Yani var olan sömürge düzenini yeterince teşhir edip yerine alternatif sistem sunmadılar. Sorunların kökeninde emperyalist tahakkümün ve sömürge rejiminin yattığını, buradan çıkış yolunun da anti-emperyalist savaşımdan geçtiğini anlatmadılar. Hiçbir şekilde halka önderlik, öncülük getirmediler. Tam tersine, "Güçlü Sol" sloganı ile ortaya çıkan CTP patronları, utanmazca bu kokuşmuş sömürge rejiminin propagandasını yaptılar. Halkın, sola karşı olan sempatisini yok etmek için ellerinden geleni yaptılar. Seçimden %13.3 oy oranı ile çıkınca da "Eh, halk halinden memnun!" deyip suçu halkın üzerine yıkmaya çalıştılar. YBH ise bir yandan sömürge rejimine karşı bir söylem ortaya koyarken, diğer yandan da Kıbrıs sorununun çözümünü, bizzat bu sorunun yaratıcısı Anglo-Amerikan emperyalistlerinin BM maskeli plânlarına bağladı ve bir başka emperyalist kamp, AB, üyeliğine dört elle sarıldı.

Seçim sandığına gitmek zorunda bırakılan halk, alternatifsizlikten ve öndersizlikten dolayı, emperyalizmin oynadığı oyunda figüranlık yaparak statükoyu oyladı. Bundan güç alan sömürge rejiminin askeri ve sivil bürokrasisi ile bunlara bağlı sivil faşist örgütler, halkın ilerici unsurlarına saldırı ve tehditlerini artırdılar. En son olarak, "Avrupa" gazetesine yapılan tehditler, demokrasiden, bağımsızlıktan, özgürlükten yana tüm halkımıza yapılmış olarak değerlendirilmelidir. Bu saldırı ve tehditlere karşı örgütlenmek ve safları sıklaştırmak gereğini bir kez daha tekrarlıyoruz. Bu yolda yapılmakta olan girişim ve çalışmalara tüm demokratik örgütlerin ve demokrat bireylerin katılması şarttır. Seçimlerin ardından, ilhak politikalarının ve dolayısıyla de halka karşı baskı ve saldırıların artarak sürdürüleceği ortadadır. Bu saldırıları göğüsleyebilmek için anti-emperyalist mücadele, yani anti-emperyalist halk cephesi kendini dayatmaktadır.

(1. sayfadan devam)

Kıbrıs'tan kısa...kısa...

TURİSTİK TESİSLERDE İŞÇİ KİYİMİ

Turizm İşletmelerine bağlı Mare Monte Otel ve Girne Marina Müdürlüğü çalışanı toplam 52 kişi işten çıkarıldı. İşten çıkarıldıklarına dair ihbar yazısı ellerine ulaşan çalışanlar büyük tepki gösterdiler.

Krizin faturasını çalışanlara çıkarmayı her zaman kurtuluş gören burjuvalara ikiye bölünmüş Turizm Emekçileri Sendikası Başkanı tarafından yüzlerine vuruldu. Kendi yaptıkları yasalarda 42 gün önceden işten durdurulma ihbarının zorunlu olduğunu bilmelerine rağmen kendi oluşturdukları yasaları yine kendileri çiğniyorlar.

21 yıldır Mare Monte Otel'de çalışan Selim Cangil şöyle diyor: "21 yıldır Mare Monte'de çalışıyorum. Eşim çalışmıyor. 51 yaşımdayım, gençler bu zamanda iş bulamıyor. Bana bu yaşta kim iş verir? Sorunumuz çözülsün, işlerimize geri dönelim."

DEVLET TERÖRÜ DURMAK BİLMİYOR

Bir taraftan "demokrasicilik" oynayan hükümet ve düzen partileri seçim telaşında iken, diğer yanda devletin bildik güçleri halkın üzerinde terör estirmeye devam ediyorlar.

Minareliköy'de ikamet eden Memduh Demirel'in evi "eski eser arama" gerekçesi ile polislerce basıldı. Tutuklanan Memduh Demirel 24 saat boyunca işkenceden geçirildi. Kafasına, karın boşluğuna ve diz kapaklarına vurulmak suretiyle feci şekilde dövüldü. "Eski eser arama" gerekçesi ile tutuklandığını açıklayan polis, Memduh Demirel'e "Ailen niye yeşil-sarı-kırmızı elbiseler giyiyor? Güney'de Halasultan'a niye ziyarete gittin? Toplantılara katılıyormusun?" gibi sorular sordu. Memduh Demirel eski eser kaçakçılığı iddiası ile tutuklandı ise niye siyasi şubede sorgulandı?

İşin gerçeği Memduh Demirel 1974'te Kıbrıs'a yerleşen Kürt kökenli bir ailedendir. Devlet güçleri tüm demokrasi güçleri gibi Memduh Demirel'i de potansiyel tehlike görüyor. Devlet güçlerinin bu pervasız saldırıları, halkın nefretini kazanmaktadır.

ERMENİ MANASTIRI HOTEL YAPILMAK İSTENİYOR

Alevkayaşı denilen dağlık bölgede bulunan tarihi Ermeni manastırı Sourp Magar hotel yapılmak için 49 yıllığına bir şahsa kiralandı. Bu haber tüm dünyadaki Ermeni toplumunu çok kızdırdı. Ermeni Toplumunun ve dini cemaatlerinin liderleri bu talanı birçok platforma taşıdı. Gelen tepkiler karşısında bocalayan devlet "Ne yapalım restore edecek paramız yok. O nedenle kiralayıp otel olmasına karar verdik" diyor. Özürlü kabahatından büyük bu açıklama tarihi mirası nasıl talan ettiklerinin bir göstergesidir.

Uluslararası kamuoyuna yansıyan Ermeni Manastırı gibi örnekler çoktur. Bu topraklarda tarihi mirası "Turanist" kafayla biçimlendireceğine inanan devlet kafası daha onlarca tarihi binayı, eseri talan etmiş veya talan edilişine seyirci kalmıştır.

YBH Temsilcisi ile Seçimleri Konuştuk

YBH Genel Sekreteri Rasih KESKİNER sorularımızı yanıtladı.

KSG: YBH olarak seçim sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: Ortaya çıkan seçim sonuçları, bizim için sürpriz değildir. Seçimin sonuçları daha işin başından belliydi.

Demokratik bir seçimin koşulları yoktu. Nüfusunu, seçmen sayısını bilmediğiniz bir ülkede seçim mi yapılır? Seçim sonrası bize göre ortada kalan tek olumlu ses Yurtsever Birlik Hareketi'nin Rejimi deşifre etme yönünde sürdürdüğü kampanyadaki ses olmuştur. Sandıktan düzen partileri çıkmıştır. İlk bakışta "Sol" oyların yüzde 40'lerden yüzde 30'lara gerilediği görülmekle birlikte, Kıbrıs kökenli oylar esas alındığında, bu rakamın yüzde 50'lerin üstünde olduğu gerçeği de vardır. Çünkü "Sol"a TC kökenlilerden çok az oy gelmiştir. Sonuç pek önemli değil, zaten belliydi. Olağanüstü koşullar sürdükçe de, bu ülkede demokratik bir seçim söz konusu olmayacaktır.

KSG: Bugün önümüzde duran taplo ışığında halkın bağımsızlık ve demokrasi talebi için hangi adımlar atılmalıdır?

Cevap: Bugün önümüzdeki ivedi görev, barış ve demokrasi güçlerinin "yurtsever" bir temelde biraraya gelerek, Kıbrıs Türk Toplumunun varlığı için dayanışma içine girerek mücadele etmesi, Toplumsal muhalefeti örgütleyerek Rejime karşı mücadelesini yükseltmesi ve Kıbrıs'ta bir anlaşma için çaba harcamasıdır.

Devlet Eliyle Örgütleri Dağıtma Operasyonu

Güvenlik Kuvvetleri Komutanı'nın Gülseren Er Eğitim kampında yaptığı konuşmada kullandığı saldırgan tavra karşı birçok sendika gibi Belediye Emekçileri Sendikası da tepki göstermişti. Bu güne kadar birçok olayda duyarlı ve tutarlı tavrını sürdüren BES'e karşı operasyona geçen egemenler BES'ten 80 kişiyi istifaya zorladılar. 80 kişilik toplu istifa sonrası BES Başkanı Gülev Sidal yaptığı basın toplantısında olayı bir komplo olarak niteledi. Atılan imzaların baskı ve tehditle atıldığını, imzacı birçok kişinin de sözleşmeli personel olup sendika üyesi olmadığını açıkladı.

Devlet güçlerinin yoğun gayretiyle bölme ve parçalamaya çalışılan sendikalar yıdırılmak istenmektedir. BES içine sızmış bir avuç faşistin "üyelik hakları" adına sendika aleyhine çalışma yapmaları da bilinçli bir tezgahdır. BES Başkanı Gülev Sidal devlet güçlerinin bu saldırılarında başrolü Kamu-İş'in oynadığını vurguladı. Kamu-İş'in nasıl ve hangi amaçla kurdurulup bugün hangi amaç için hizmet verdiğini bilmeyen kalmadı. Kamu-İş'i kurduran, Türk Metal-Sen'e ülkenin olanaklarını sunup örgütlenmesini sağlayan Türkiye Devleti değil mi?

BES'in şahsında demokratik kitle örgütlerine ve basına yapılan saldırıları kınanan basın bildirisini yayınlıyoruz.

"Genelde düşünce ve anlatım özgürlüğüne, özelde ise BES'in üyelerine yönelik başlatılan saldırılar kaygı verici boyutlara ulaşmaktadır. Barış ve demokrasi için yola çıkmış örgütler olarak devlet radyo ve televizyonlarında istismar edilerek sürdürülmekte olan bu saldırıları şiddetle kınar, basın ve demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskılara derhal son verilmesini ısrarla talep eder, BES'e kendini koruma savaşımında tam destek belirtiriz."

KTÖS, Yurtsever Birlik Hareketi, KTAMS, El-Sen, Tıp-İş, TABİBLER BİRLİĞİ, Daü-Sen, Basın-Sen, Barış Derneği, KTOEÖS, Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK, CTP, KTMMOB.

YAŞASIN
ANTI-EMPERYALİST,
BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK
KIBRIS

Seçim Süreci, Sonuçlar ve Ne Yapmalı?

-I-

SEÇİMLERE KATILMAK, BOYKOT VE GÜÇ SORUNU

"Açıktır ki bu ortamda devrimciler, sosyalistler halkın karşısına oy istemek için çıkmayacaklardır. Sömürge rejimini teşhir etmek ve yıkılması gerektiğini halka anlatmak için çıkacaklardır. Hatta bu ortamda sandığa gitmeme ve / veya boş ve geçersiz oy atma çağırısında bulunmalıdırlar....Halkın karşısına güçlü bir kadro ve güçlü ve kararlı bir devrimci politika ve strateji ile çıkılmazsa seçim platformu halkın çıkarları doğrultusunda kullanılamaz, tam tersine kurtuluş mücadelesine büyük zarar verir. Dolayısıyla, böyle bir güçbirliği oluşturulamazsa seçime katılmanın hiçbir yararı yoktur." (KSG, Sayı 33, sf. 4, Başyazı)

Bu yaklaşımda birkaç problem göze çarpmaktadır. Bunlar şunlardır:

1. Burada seçimlere katılmak ve seçimleri boykot etmek taktikleri aynı anda savunulmaktadır.

Seçimlere katılmak demek seçim döneminde bizim stratejimizin, Kıbrıs Soruna bizim önerdiğimiz çözümlerin propaganda ve ajitasyonunu yapmak, Kuzey Kıbrıs'ın işçi, köylü, çiftçi, zanaatkar tüm emekçileri ve yurtsever entellektüellerinden bu siyaseti desteklemelerini istemek demektir. Onların bu siyaseti ne kadar desteklediklerini, onların bu siyasete ne kadar kazanıldıklarını ölçmenin tek yolu da seçimlerde aldığımız oy miktarı olacaktır. Yani biz seçimlere katılırsak onlardan seçimler sırasında bizim adaylarımıza oy vermelerini istemek zorundayız. Başka türlü seçimlere katılmanın bir anlamı kalmaz.

Bu nedenle seçimlere tüm yörelerde katılamazsak, özellikle işçi yörelerinde katılmalı ve böylece işçi sınıfı saflarında görüşlerimizin ne kadar zemin kazandığını ölçmeliyiz.

Hem seçimlere katılmak hem de sandığa gitmemek, boş / geçersiz oy verme çağırısı yapmak imkansız ve akıl almaz bir yaklaşımdır. Ya o, ya bu. Ya seçimlere katılır ve bizim görüşlerimizi savunan adaylara oy verilmesi çağırısında bulunuruz, ya da seçimleri boykot eder yani sandıklara gitmeme, geçersiz / boş oy verme çağırısında bulunuruz. Hem o hem bu olmaz. Bu konuda olmaz.

2. Seçimlerde halkın karşısına güçlü bir kadro ve güçlü ve kararlı bir devrimci politika ve strateji ile çıkılması talebi de yanlıştır. Daha doğrusu bu taleplerden ikincisi, yani halkın karşısına güçlü yani doğru ve tutarlıklı bir siyasetle çıkılması talebi doğru ve her zaman için geçerli olan bir taleptir. Bizim güçlü ve doğru bir siyasete sahip olduğumuz da doğru bir tespittir. Sanırız yoldaşlar bu konuda hemfikirdir. Bizim siyasetimiz son üç yıllık Kıbrıs ve Dünya siyasetinde denendi. Bu siyaset nedeniyle şu ana kadar önemli bir yanlışlıkla karşılaşıldığı, siyasi gelişmelerin ne yönde olacağı konusunda büyük ve önemli yanlışlara düşülmesine neden olduğu söylenemez. "Tam tersi" ise söylenebilir. Bu siyaset sayesinde Kıbrıs'taki tüm siyasi akımlar her bir "yeni" olay ve gelişme üzerine sağa sola yalpalanıp dururken KSG dümdüz ilerledi, gelişmelerin nelere yol açacağını kesin ve tutarlı bir şekilde tespit etti ve bu tespitleri doğru çıktı. Çıkmaya da devam edecek.

Demek ki geriye güçlü kadro, güçlü ekip sorunu kalıyor. Burada da şu soru sorulmalıdır. KSG taraftarlarının, kadro ve taraftarlarının sayılarının artması nasıl mümkün olacaktır? İşçi sınıfının ekonomik, pratik mücadelesinde ve siyasi mücadelenin çeşitli türlerinde mevcut güçlere dayanarak yer alınmazsa KSG'nin kardo ve taraftarları nasıl çoğalacak, kardolar nasıl anlaşılacak bir yaklaşım sunuyor: önce güçlü kadrolar olacak vb. ondan sonra seçimlere (siyasi faaliyetin bir türüne) katılacak? Bunun olur eder yanı yoktur. Siyasi faaliyete gücün oranında katılırsın. Amacın bu çalışma sonucunda gücünü geliştirmektir. Yani herhangi bir siyasi çalışmaya başlamak için önce güçlenmeyi talep etmek kendi kendini "knock-out" yapmakla eşdeğerli bir yaklaşımdır.

Seçimler konusunda KSG'nin seçimlere katılacak gücü yok ise, imkanı yoksa seçimlere katılmayız. Bu kadar. Gel gelelim KSG'nin 33'üncü sayısında, Sf. 6'daki "Seçimler Üzerine" makalesinde değinildiği gibi, bu güçsüzlük

üzerinden, bu güçsüzlük nedeniyle boykot siyaseti formüle etmek de bizim taktiklerimiz olamaz. Onu Troçkist lafazan yoldaşlara bırakınız. Güçsüzlük güçsüzlüktür. Tespit edersin ve o şartlarda neler yapabileceğine bakarsın. O kadar güçsüzsün senin boykot taktiklerinin ne önemi olacak ki? Neyi ve kimi ve ne için etkileyecek ki? Sonra boykot taktikleri örgütlerin güçsüzlüğü nedeniyle değil, kitlelerin devrimci yönelimden uzaklaştırılmasını burjuva parlamenterizmi aracılığıyla, bu parlemonto için seçimlerle önlemeye çalışan burjuva, küçük burjuva örgütlere karşı devrimci örgütlerin kitleleri devrimci pozisyonlarda tutmak, onları devrimci pozisyonlarda ilerletmek için kullandığı bir taktiktir. Başka türlü tam bir gevezeliğe dönüşür.

-II-

KIBRIS'TA BOYKOT TAKTİKLERİ

KSG-LB'nun seçimlerle ilgili cevaplarında (KSG, sayı35) şu hususa değinildi:

İşgal altındaki ülkelerde ya kurtuluş savaşı başlatılır (ki bunun için ülkenin yabancı bir gücün işgali altında olması yeterli objektif-subjektif şartları hazırlar, bunları hazırlamak için özel bir bekleme dönemine ihtiyaç yoktur), ya da ülke işgal altındadır ama bu işgalin ve ülkenin kendine özgü öylesi durumları vardır ki kurtuluş savaşını uzun bir hazırlık dönemi öncesinde başlatmak imkansızdır.

Biz, mesela Kıbrıs için bu ikinci durumun söz konusu olduğundan hareket etmekteyiz ve bu özellikleri Kıbrıs Sorunu (KIBRIS SORUNU, Kıvılcım Yayınları, NO: 1) broşüründe detaylı bir şekilde inceledik. Bunlardan en önemlisi de tamı tamına işçi sınıfı saflarında faaliyet yürüten parti / örgütlerin böylesi bir mücadele türüne hazır olmayıp işçi sınıfı ve halkı da böylesi bir mücadeleye hazırlamamalarıdır. Bu o kadar barizdir ki, bizim Birleşik Cephe siyasetimiz bir kurtuluş savaşına değinmediği halde bu örgütler tarafından kaale alınmamakta, desteklenmemektedir. Tabii ki bu kaale almamada BC siyasetinin tutarlı uygulandığını nelere yol açacağını kavramaları da yatmaktadır. Biz, KSG'li yoldaşların ise bu sonuçları kavradığından hareket etmekteyiz. Yani bizim Kıbrıs Sorununun çözümünü bir devrim sorunu olarak gördüğümüz yoldaşların malumu olmalıdır. Ve bu sonucun hazırlanması, bu sonucu elde etmek için BC siyasetinin alttan alta ama kesin bir şekilde yaygınlaştırılması ve bizim BC siyasetimizin bir talebi olarak Kuzey ve Güney'de yaygınlaştırılması gereklidir. Dahası biz bu siyasetin Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'de de yaygınlaştırılmasını talep etmekteyiz. Başka türlü bir yaklaşımın şu güçsüzlük siyasetine yol açtığını ve son tahlilde güçsüzlük nedeni ve korkusuyla burjuva kuyrukçuluğuna dönüştüğünü gördük ve görüyoruz. Yani biz bir yandan en radikal görünen bir siyaseti savunurken, öbür yandan en sabırlı, en yavaş, zemini hazırlamak için gündelik çalışmaya en çok önem veren, her fırsatı kullanmaya en çok önem veren bir çalışma yürüten bir örgüt olmak zorundayız. 24 yıldır yapılmayan 4 yılda yapmak mümkündür. O da şartlara bağlı bir mümkünlüktür. Şartlar devrimci olmadıkça uzun erimli ve sabırlı ve oraya buraya yalpalanmayan bir çalışma yürütülmelidir.

Boykotçular, "Avrupa"lılar ve Londra'daki LKDÖ'cüler, ve YKP Londra Derneği... Bu arkadaşlar biraz sallaparti gitmeye alışmış arkadaşlardır.

Mesela bu arkadaşların BC sloganına itirazlarından birini Kıbrıs'ta hiçbir anti-empyralist örgütün olmadığı tespitleri oluşturur. Şimdi öyle bir örgüt, öyle bir siyasi kişilik düşünün ki Kıbrıs'ta BC kurma çalışması için propaganda-ajitasyon ortamı görmüyor, bunu fazla ileri gitmek olarak lanse ediyor ve yine bu örgüt ve kişiler seçim döneminde "Boykot da Boykot" diye tutturuyorlar. Sadece o mu? Değil. Seçimler sonrası oy kullanmayan %17 seçmeni Boykotçu ilan ediyor ve bunların hepsini de Kıbrıs Türk ilan edin. Kıbrıs Türklerin %50'sinin

Yani biz bir yandan en radikal görünen bir siyaseti savunurken, öbür yandan en sabırlı, en yavaş, zemini hazırlamak için gündelik çalışmaya en çok önem veren, her fırsatı kullanmaya en çok önem veren bir çalışma yürüten bir örgüt olmak zorundayız. 24 yıldır yapılmayan 4 yılda yapmak mümkündür. O da şartlara bağlı bir mümkünlüktür. Şartlar devrimci olmadıkça uzun erimli ve sabırlı ve oraya buraya yalpalanmayan bir çalışma yürütülmelidir.

boykotçu olduğunu bağırarak haykırıyorlar. İyi güzel de, biz BC siyasetimizin %17 oranında bir seçmen tarafından desteklendiğini bilsek ve onlar tarafından desteklensek, herhalde işleri gevezelik seviyesinde bırakmazdık. Hele hele seçmenin %17 sinin boykotçu, yani kendi siyasetlerini savunanlar olduğunu iddia edenlerin aynı zamanda BC siyaseti için zeminin hazır olmadığını söylemeleri biraz tuhaf kaçmıyor mu? Siyasette buna tutarsızlık derler.

Ayrıca boykot taktikleri, ülkenin işgaline karşı çıkıldığı için, ülke Ankara'dan yönetildiği için ileri sürülen boykot taktikleri ancak ve ancak sonuna kadar kovuşturulacaksa bir anlam sahibidirler. Yani bu taktik BC nin inşasına hizmet edip, kitlelerin bilinç seviyesinin ve böylece örgütlenme seviyelerinin artmasına hizmet edip onları sadece seçimden seçime bir boykota yöneltmeli, yani ciddi bir şekilde işgalin siyasi mekanizmaları boykot edilmeye başlanmalıdır.

Şimdi sen kalk BC siyaseti için en küçük bir çabayı bile şu veya bu nedenle baltala, ondan sonra da ancak ve ancak BC siyaseti belirli bir güce kavuştuğunda başlatmayı düşünebileceğimiz, başlatıp, sürdürüp sonuna kadar takip edebileceğimiz bir taktik (boykot taktikini) devreye sok. Leninmidir kimdir bilmem ama birinin demesine göre devrimle oyun oynanmazmış, bir kere başlandı mı sonuna kadar sürdürülmeliymiş, ve bu amaçla her gün, küçük de olsa bir veya birkaç zafer kazanıp kitlelerin şevki ayakta tutulmalıymış vs. vs. Şimdi sen kalk boykot diye bir iş başlat, yani işgalcilerle karşı cepheden bir saldırı başlat, seçimler bitince de dön yerine otur ve BC kurulamaz çünkü anti-empyralist örgüt bile yok de. Bunun olur eder yoktur. Boykot taktikine bir kere başlanırsa o sonuna kadar ve gerçekten hergün zaferler kazanarak sürdürülmelidir. Ya BC taraftarları, ya da düşman yeninceye kadar. Seçimden seçime boykot pek akla yatkın değildir. Hem boykot fikrini gözden düşürür, anlaşılabilir kılar, hem de seçimler üzerinden yapabileceklerimizi yapmamızı önler. Yani kitleler saflarında BC'nin propaganda ve ajitasyonunu yapmamızı, kitleleri BC için örgütlememizi önler.

Sonra, senin seçimlere katılmak için güçlü kadron yoksa ve güçlü kadro olmadan seçimlere katılmayı kubullenmiyorsan, nasıl olur da seçimlerden on kat daha güçlü bir kadro ve örgütlenme ve kitleler saflarında bilinç ve örgütlenme gerektiren bir boykot taktikini savunabilirsin? Anlaşılabilir olmanın alemi yoktur. Ya o ya bu. Burjuvazinin "izni" dahilinde seçim gibi bir saldırı taktikine gücün yetmiyor, tutarlı olacaksın burjuvaziye cepheden saldırı anlamına gelmesi gereken boykot taktikine gücün nasıl yetiyor? Hangisi kardeşim. Ne alemi var gevezelerin tuzağına düşmenin? Ne alemi var kendimizi dev aynasında görmenin? (daha beş dakika önce kendimizi cüce aynasında gördükten sonra hem de). Bunun tek anlamı bu aktif siyaset döneminde hem seçim taraftarı (burjuva parlemonto hayranı, devrime karşı çıkanlar) hem de boykotçu (ne dediğini bilmeyen türden, çünkü ne dediğini bilse adam devrim başlangıcı çağırısı yapmaktaki olduğunu anlardı) taktikçilerin bizim BC siyasetimizin yayılmasına karşı savaştıklarıdır. Siyasette lafla peynir ekmek gemisi yürümez. Önemli olan, belirleyici olan sonuçtur. Ve hem Kıbrıs Sorununu düzen içinde çözmek isteyen reformcular, hem de kuru gürültü olarak Boykot diye haykırıp kitlelere bilinç ve örgütlülük taşımayanlar aynı sonucu elde etmişlerdir. BC siyasetinin yayılmasını ve kitlelerin düne karşı daha geniş kesimlerinin BC siyaseti etrafında örgütlenmesini önlemişlerdir. Dahası da var. Devrimcilerin saflarını bile karıştırma başarısını elde etmişlerdir ki; onlar açısından en önemli kazanç, bizim

(devamı 7. sayfada)

Körfez'e ABD Saldırısı

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin askeri güçleri 16-19 Aralık 1998 tarihleri arasında Irak'a, toplam 70 saat süren hava saldırısında bulundular. Saldırıları 19 Aralık'ta sona erdirilmesine rağmen Anglo-Amerikan tahrikleri bölgede halen devam etmekte ve yeni saldırılar beklenmektedir.

"Pax-Americana", diğer adıyla "Yeni Dünya Düzeni"ni Ortadoğu'da tamamen egemen kılma çabasındaki ABD emperyalistleri "Irak yönetiminin UNSCOM denetçilerinin çalışmasına izin vermemesi"ni bahane göstererek Irak'a yeniden bomba yağdırdılar. Sekiz yıla yakın bir süredir, Irak'ta kitle imha silâhı arayan Birleşmiş Milletler Özel Komisyonu -UNSCOM- başkanı Richard Butler, BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a, Irak yönetiminin UNSCOM denetçilerinin çalışmalarını engellediği yolunda bir rapor sunmuştu. Bu raporu gerekçe gösteren ABD emperyalistleri, BM'den herhangi bir onay dahi almaya gerek görmeden İngiliz emperyalistleri ile birlikte, Cruise füzeleri ve B-52 ve EA-6B bombardıman uçakları ile Irak'ı dört gün bombaladılar. Bağımsız gözlemciler, "Çöl Tilkisi Harekâtı" olarak adlandırılan bu harekâtta, Körfez Savaşı'nda atılan 325 füzeyle karşılık 415 füzenin atıldığını ve hedeflerin sadece %38'inin vurulabildiğini belirttiler.

Harekâtın Hedefleri

Harekâtın hedefleri, ABD emperyalistlerince, Saddam Hüseyin'e bağlı Devrim Muhafızları, hava savunma birimleri ve komuta merkezleri olarak belirlenmişti. Ancak vurulan hedefler

arasında okullar, hastaneler, hükümete ait yiyecek ve erzak depolarının olduğu bildirildi. ABD Başkanı Bill Clinton harekâtın başlamsı ile yaptığı açıklamada "Harekâtın amacı ABD'nin ulusal çıkarlarını, dolayısıyla de Ortadoğu ve tüm dünya halklarının çıkarlarını korumaktır" derken, ABD emperyalistlerinin gerçek niyetlerini ve bu niyetlerine ulaşmak için de her türlü şiddete başvurabileceklerini, yoruma açık bırakmayacak şekilde ortaya

Irak yönetimi, bombardımandan sonra, BM'e UNSCOM'un görevinin bittiğini ve bir daha ülkeye sokulmayacağını ve ülkenin kuzey ve güneyinde uçuşa yasak bölgeleri de artık tanımayacağını bildirdi.

Ambargolar

ABD emperyalistleri Saddam Hüseyin'i devirmekte kararlı olduklarını açıkladı. Bu amaçla da ambargoların süreceği anlaşılmaktadır. Sekiz yıldır Irak halkına

uygulanan ambargoların verdiği zarar, savaşın ve bombardımanların verdiği zarardan kat kat fazla. Ambargolardan dolayı en az 600 bini çocuk olmak üzere bir milyondan fazla insan öldü, ayda 4 bin çocuk açlık veya hastalıktan ölmekte ve nüfusun %20'si yoksulluk sınırlarının altında yaşamaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemin krizlerinin savaşa neden olduğu gerçeği bilinmektedir.

Dünya ekonomisinin son bir yıldır içine düştüğü krizden çıkış yolu arayan ABD emperyalistleri de sağa sola saldırmaktadırlar. Birkaç ay önce de Sudan ve Afganistan'a da saldırmışlardı. Ezilen halklara karşı gerçekleştirilen bu haydutça barbar saldırılar ancak dünya halklarının kararlı direnciyle durdurulabilecektir.

koymuştur.

Güvenlik Konseyi'nde Tepkiler

Harekât BM G.K. Üyeleri Rusya ve Çin tarafından kınandı ve UNSCOM Başkanı R. Butler gerçekleri çarpıtmakla suçlandı. Butler'in eski yardımcısı Scott Ritter de Butler'in raporunu politik amaçlı olarak suçladı.

Pinochet Şili'ye Dönecek Mi?

KSG Londra-(Özel) Britanya'nın en yüksek mahkemesi, Lordlar Karmas'ından beş yargıç (Yasa Lordları), Augusto Pinochet'in "dokunulmazlık" statüsünün geçersiz olduğunu üçe-iki oyla kabul etti.

Yasa Lordları'nın bu açıklamasından sonra İngiltere Başbakanı Tony Blair, bu kararı iyice inceleyeceklerini ve ona göre görüş belirteceğini açıklayarak perde arkasından Pinochet'i kurtarma çalışmaları olduğu imajını verdi.

Bilindiği gibi Pinochet hakkında, İspanya ve bir dizi Avrupa ülkesi tarafından tutuklama emri çıkmış ve iadesi istenmişti. Yasa Lordları'nın bu kararından sonra en son karar, İçişleri Bakanlığı'na kalıyor. Fakat diplomasi son dönemde hızlandı. Şili Dışişleri Bakanı, İngiltere'yi ziyareti sırasında Pinochet hakkında Şili'de mahkemelerde bir dizi kararnamelerin bulunduğunu ve Pinochet'in dokunulmazlık hakkının kalkmasından sonra yargılanabileceğini söyledi. Fakat Şili Dışişleri Bakanı, Pinochet'in ömürboyu senatör olduğunu ve dolayısı ile dokunulmazlığı olduğunu unuttu. İngiltere burjuva basını, "Şili'nin genç demokrasisinin tehlikede olduğunu" ve İngiliz şirketlerinin bu olaydan dolayı büyük zararlar görebileceğini vurgulayarak Pinochet'in sağlığının iyi olmamasından dolayı serbest bırakılması gerektiğini vurguluyor.

İşçi Partisi lideri başbakan Blair, Şili Kasabı Pinochet'i serbest bırakıp bırakmayacağını zaman gösterecek!

KISA..
KISA..

KOSOVA YENİDEN KAYNIYOR

Dağılan Yugoslavya toprakları üzerinde hegemonya kurma savaşını sürdüren emperyalistler, Kosova'da oluşturulan ateşkesin bozulması için provakatif çıkışlarını sürdürüyorlar. Saldırgan Sırp güçlerinin yarattığı yıkım ve göçlere karşın Kosova Kurtuluş Ordusu'nun ABD ve Batıyı sürekli müdahaleye çağırması bu gücün emperyalistlerin güdümünde bir güç olduğunu ortaya koyar.

Savaş ve göçler sürerken Kosova Halkı yeni bir yıkımla karşı karşıya gelmiştir. Son günlerde artan karşılıklı saldırılar birçok sivilin ölümüne ve birçok sivilin yeniden karda, kışta göçüne sebep oldu. Fransa ve ABD yaptıkları açıklamalarda tarafları kınayarak çatışmalara son vermeleri çağırısı yapıldı. Başta ABD ve Batı'nın Balkanlar politikasında halkları birbirine boğazlatıp bölgede daha fazla nüfuz elde etme çabaları yatmaktadır. Kıbrıslılar bu politikalara yabancı değillerdir.

EMPERYALİST TEKELLER DİKTATÖRLERİN SUÇ ORTAĞI

32 YIL Endonezya'yı kanlı bir diktatörlükle yöneten Suharto Rejimi'nin halka karşı yürüttüğü katliamlarda ABD'li petrol şirketi Mobil Suharto'nun baş yardımcısı oldu. Suharto Rejimi'nin devrilmesinden sonra iktidara gelen Habibi Rejimi halkın baskısı sonucu soruşturma başlattı. Soruşturmalar 1990'lı yıllarda Aceh'te başlayan ayaklanmalarda Suharto Rejimi kitle katliamlarına girişmiş ve bu katliamların işlenişinde ve ölümlerin gömülmesinde Mobil Şirketi'nin makineleri kullanıldı, elemanları fiilen katliama katıldı.

Suharto Rejimine halkın duyduğu öfkeyi dindirmek için Habibi'nin oluşturmak zorunda kaldığı Ulusal İnsan Hakları Komisyonu yayınladığı raporda açıkça Diktatör Suharto ile Mobil'in suç ortaklığını ilan etti. Bu açıklamadan sonra ordu halkdan özür dilemek zorunda kaldı.

FRANSA'DA POLİSE ÖFKE

Polisin Toulouse kentinde bir genci öldürmesi yoksul mahallelerde gençlerin polislere saldırmasını ortaya çıkarttı. Genellikle büyük şehirlerin varoşlarında yaşayan göçmen gruplara karşı Fransız Polisi her zaman acımasız davranmaktadır. Geçmişte de birçok defa başta Afrika kökenliler olmak üzere yabancılara karşı şiddet olayları yaşanmıştır. Polis bu şiddette başrol oynamıştır.

Toulouse'da cinayeti protesto eden gençler polise karşı molotof kokteyl ve taşlar kullanmışlardır. Polis de gözyaşartıcı bombalarla karşılık verdi. Halkın kararlı tavrı sonucu devlet iki polisi cinayet zanlısı olarak tutuklamak zorunda kaldı. Fransız Savcı'nın raporunda ise polisin Muhammed adlı göçmen bir işçiyi tek kurşunla öldürdüğü açıklandı.

Toulouse'daki olaylar Paris'e de sıçrayarak orada da çatışmalara yolaçtı. Göstericiler araçları devirerek ateşe verdi. Daha önce öldürülen 16 yaşındaki göçmen genç Abdülkadir Bouzine bu gösterilerde anıldı.

Batı Avrupa demokrasisine hayran olan "dostlar" Avrupa'daki insan hakları ihlallerini, faşist saldırıları ve çifte standardı iyi görmelidirler.

Maden İşçileri Ayakta

Yeni yıla girerken emperyalist kriz dünyanın birçok ülkesinde bunalımları artırdı. Birçok ülkede maden işçileri yığınsal grevlere başladı.

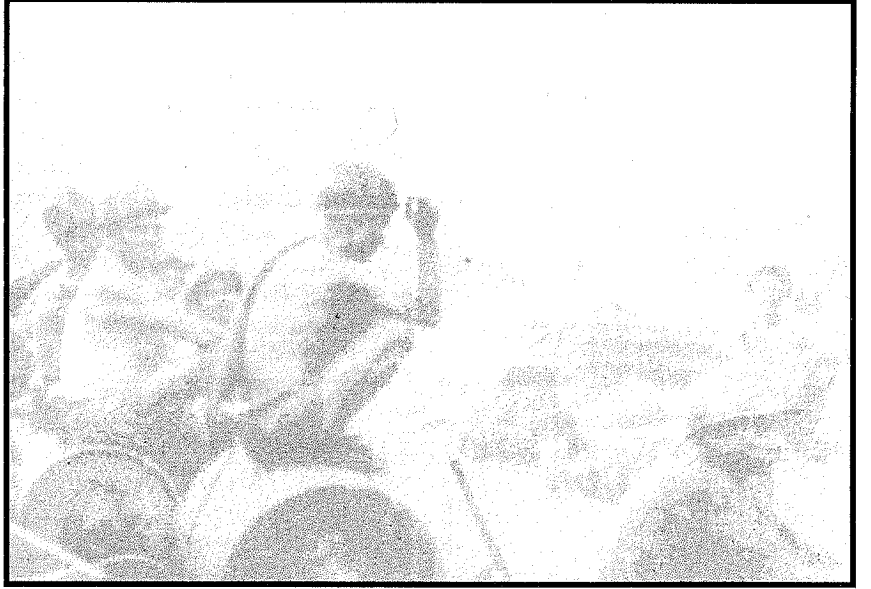
Ukrayna'da aylardır ücretlerini alamayan 40 bin maden işçisi süresiz greve başladı. Ukrayna'nın **Bağımsız Madenciler Sendikası (MITU)** nun açıklamasına göre 40 bin işçinin 11 aylık alacaklarının toplamı 800 milyon dolardır. 11 aydır açlıkla boğuşan Ukraynalı madenciler çareyi direnişte gördüler. Yapılan gösterilerde **Aleksandr**

Mikhaleviç adlı işçi kendini yaktı. Bir işçinin kendini yakması dünyada büyük yankı uyandırdı.

Güney Afrika'da da **Ulusal Maden İşçileri Sendikası'na** üye madenciler greve gittiler. Dünyada en büyük platin tekeli olan **Amplats** tekeline karşı yürütülen grev sürüyor. Yapılan grevin üretimlerini etkilemediğini savunan şirketin hisse senetleri borsada hızla düşmeye başladı.

Avustralya'da da maden işçileri iş kazalarına karşı şirket yöneticilerini protesto etmek için bir kampanya başlattılar. Maden ocaklarında sürekli meydana gelen "iş kazalarının" sorumlularının kapitalistler olduğunu ve önlem alınması için her türlü eylemi yapacaklarını açıklayan madencilere destek yağıyor.

Bu güne kadar olan "iş kazalarının" raporlarını

açıklayan madenciler sadece bir kazada işverenin 46 ihmalinin bulunduğunu açıkladılar.

Londra Mektubu

KSG-Londra Bürosu'nun makalesi elimize zamanında ulaşmadığı için yayımlayamıyoruz.

Almanya'da Sol Düşüncede Olanlara Saldırı

KSG Almanya (Özel)

24 Eylül 1998 tarihinde Alman polisi Duisburg'da üç kültür derneğine saldırılar düzenledi. Bu dernekler yabancı işçileri içinde barındıran derneklerdi. Polis Mahkeme kararı ile dernekleri araştırırken aynı zamanda derneklerin odalarının da fotoğraflarını çekti.

Göçmen İşçi ve Gençlik Kültür Derneği, Türk Halkının Kültürel ve Sosyal Durumunu İlerletme Derneği ve FABRIK Kültür Derneği polisin saldırısına uğrayan derneklerdi. Saldırısı yapan ve bir dizi Almanca ve Türkçe yayınları toplayan polislerin

mazereti ise genç bir göçmen kızın Alman yasasını çiğnemesi olarak gösterildi. Polis özellikle daha önce yapılan polis saldırılarının 'yasadışı' olduğunu açıklayan ve Türk ve Kürt solcular tarafından kaleme alınan Türkçe ve Almanca bildirileri topladı.

Duisburg'da yabancı işçilere yapılan polis saldırıları uzun zamandan beri devam ediyor. Duisburg polisi ve mahkemesi, bu saldırıları ile yabancı işçilerin özgürce siyasi çalışma yapmalarını engellemeyi hedefliyor.

Basına Saldırı

gücün başındaki kişinin böyle bir tavır içine girerek yargının önünü tıkamaya çalışması ve basını tehdit etmesi söz konusu olamaz. Askeri güce komutanlık yapan kişi bir politikacının bile söylememesi gereken sözler söyler ve görevini sürdürebilirse demokratik hukuk devletinden kesinlikle söz edilemez" Askerin ve polisin sivil otoriteye bağlanmasının, komutan ve polis müdürlerinin sivil otorite tarafından görevden alınabilmesinin gerektiğinin belirtildiği açıklamada, bunu olanaklı kılabacak anayasa değişikliği için başta meclis olmak üzere tüm ilgililerin görevini baş savcı Akın Sait'i çağırarak Avrupa gazetesine dava açmakla yaptılar. Bu da

yetmedi, askeri mahkeme olaya el koydu. Hükümetin T.C ordusu tarafından piyon olduğu bir kez daha meydana çıkmıştır. Bu ülkenin yurtseverleri ve devrimci demokratları bütün bunların hesabını soracaktır.

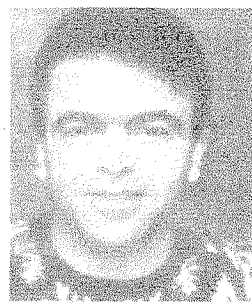
Ya sev Ya terket gibi banal bir sözcüğü dillerine dolayanlara karşı, faşizme karşı birleşmenin birlikte mücadele etmenin en acil zamanıdır. Avrupa gazetesine saldırıda bulunan ve "Vatan, Millet, Sakarya" söylemleriyle çığlık atan, GKK Emekli subaylar derneği, Kıbrıs Türk Ulusal Kararlılık Platformu, Kamu - İş gibi faşist örgütlenmeler ve devletin basını şunu bilmelidirler ki bu ülkenin emekçileri tarih boyunca faşizme karşı mücadele etmiştir, edecektir.

O BİR GAZETECİYDİ

Göz altında dövülerek katledilen Türkiye'deki Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe'nin ölümünün ardından geçen 3 yıl sonunda katilleri serbest bırakıldı. 11 Aralık 1998 tarihinde Afyon'da yapılan en son mahkemede tutuklu bulunan 5 polis serbest bırakıldı. Bitlis Hizan cezaevinde

tutulan Murat Polat'ın ise gıyabi tutukluluğunun devamına karar verildi. Duruşma 29 Ocak 1999 tarihine ertelendi. İlk günden beri davanın takipçisi olan Metin'in gazeteci ve dava arkadaşları katillerin serbest bırakılmasına tepki olarak "**Bu dava burda bitmeyecek, katillerden hesabı emekçiler soracak**"

sloganı atarak duruşma salonundan ayrıldılar. Bütün dünya ülkelerinde emekten yana olan basına saldırılarda bulunan faşizm tarihin çöplüğünde yerini alacaktır. Metin Göktepe 8 Ocak 1996 tarihinde görevini yaparken göz altına alınmıştı, mahkemede yargılanan ve serbest bırakılan polisler tarafından katledilmişti.

Bu yürekler susmayacak.

Sosyalist Emek Partisi Kongresi

KSG Londra (Özel)- İngiltere İşçi Partisi'nin ihanetine karşı olarak Maden İşçileri sendikası başkanı **Arthur Scargill**'in başkanlığında kurulan **Sosyalist Emek Partisi Kongresi Üçüncü Kongresini Manchester'de 13 Kasım 1998'de gerçekleştirdi.**

Genel Sekreter Scargill'in konuşmasından sonra tartışmaya katılan delegeler, İngiltere'de İşçi Parti hükümetinin ne kadar işçilere karşı olduklarını dile getirerek çalışmalarına daha da ağırlık vermeleri gerektiğini vurguladı.

Yönetim kuruluna adaylığını koyan **Demokratik Sosyalist Hareketi'nden Nusret Şen** arkadaş, geçmişe değil de ileriye dönük çalışmaları devreye sokmak gerektiğini vurguladı. Bunun için temelin hala hazırda var olduğunu ve modern teknoloji -İnternet- ile parti içi ve daha sonra ülke çapında doğrudan demokrasinin devreye sokulmasını savundu. Böylece kitlelerin siyasete ve hayatın her alanında aktif katılımının gerçekleşebileceğini söyleyen Şen, emperyalizmin bunu uygulamak istemediğini örneklerle gösterdi ve delegeleri bu noktaya önem vermeleri gerektiği konusunda uyardı.

Yönetim kurulu seçimlerinde Arthur Scargill genel sekreterliğe tek aday idi. Demokratik Sosyalist Hareketi'nden Nusret Şen arkadaş ise 67 oy topladı.

Seçim Süreci, Sonuçlar ve Ne Yapmalı?

(4. sayfadan devam)

açımızdan en zararlı kayıp da işte tamı tamına budur.

Bu Boykotçuların en son nağmesi **“Dünya Kamuoyu”** denilen şeydir. Bundan anlaşılan da emperyalistler arası çatlakları kullanmakmış. Yani AB ile ABD-Türkiye arasındaki çatlakları kullanacaklar arkadaşlar! Çok güzel. Söz konusu kullanma oldumu her zaman sorulması gereken soru şudur: **“Kim kimi kullanacak?”** Belki bu arkadaşlar bizim bilmediğimiz bazı şeyler biliyorlar. Anlatınsınlar da biz de öğrenelim. Sen hiçbir gerçek güce sahip değilken emperyalistleri nasıl kullanacaksın kardeşim? Sen belirleyici bir güce sahip değilsen seni kim takar? Sen kim oluyorsun da AB’nin o tilki ve çıkarları için insan canına (ve malına) zerre kadar değer vermeyen ve elinde somut askeri, siyasi, ekonomik gücü olan canavarlarını kullanacaksın. Sen olsan olsan onlar tarafından kullanılırsın. Onlar da seni kullanmaya karar verdilermi oy sonuçları hiç de o kadar önemli değildir. Onlar sana bahane malzeme bolca bulurlar. Üstaddırlar bu işte ne de olsa. Ama şunu hatırla ki Türkiye bile, Türkiye burjuvazisi ve ordusu bile büyük güçlerle ilişkisinde kullanan değil, son tahlilde kullanılan olduğunu gayet iyi bilir. Ne de olsa bilgili ve tecrübeli adamlardır ve kullanılmak üzerinden ceplerini şişirmekle iştigal etmektedirler. Yani her ne kadar ülke ve insanları ve kendileri kullanılıyor olsa da onlar da bu kullanılmayı kullanmaktadırlar. Böylesi bir kullanılmayı kendileri açısından uygun bulmaktadırlar. Tabii ki işler iyice sarp sardığında işlerin hiç de o kadar iyi olmadığını, çok fena halde kullanıldıklarını anlayacaklar ama o zaman da iş isten geçmişi olacak. Saddam gibi.

Kıbrıs sorununu çözme yi savunan bir devrimci için ise bu kullanılmamanın kabul edilemez bazı sonuçları vardır. Bunlar şunlardır: Türkiye Yunanistan arasında çıkacak bir savaşa çanak tutmak, yani Yunanistan-AB, Türkiye-ABD ittifakı çatışmasını kızıştırmaya katkıda bulunmak; ülkede Rum-Türk çatışmasını kızıştırmaya katkıda bulunmak, şövenizmi kırma yerine korumaya katkıda bulunmak; bu işler kaçınılmaz olarak savaşa doğru geliştiğinde Kıbrıs’ta enternasyonalist bir güç bulamamak.

Biz kendi işimize bakalım. AB, ABD, BM, Türkiye, Yunanistan vb. deki kurumları kullanır onlardan bugünkü şartlarda bize vermeleri mümkün olan reform taleplerini isteriz. İstiyelim, kampanyasını yürütelim, işçi sınıfı ve halkı bu reformları elde etmek için mücadeleye kazanalım. Tüm bunlar bilinçli, tutarlı ve sürekli bir çaba gerektirir. Gevezelik, bugün var, yarın yok çığırıklıklarla, bizim kitleleri örgütlememizin değil de, sonucu ne idiği belirsiz AB parlamentosunda, “dünya kamu oyununda” çığırıklık yapma aracı olması için taktik geliştirilmez. Böylesi eften püften amaçlarla koskoca bir seçim dönemi çöpe atılmaz.

AB yeter ki kullanmak istesin, biz onlara hiç de fazla düşünmeden pek çok akıl verebiliriz. Size de. Hiçbir Boykot gevezeliğine gerek kalmadan sizin ve AB’nin “dünya kamu oyununda” kullanabileceği çok şey var Kıbrıs’ta. Yeter ki onlar kullanmak istesin ve hiç şüpheniz olmasın tüm bu kullanılacak noktalar detaylı olarak bir yerlerde not ediliyordur. Zamanı geldiğinde dolaptan çıkarılır ve kullanılır. Mesela mı? Mesela Kıbrıslı Türklerin eritildiği, Kıbrısın Kuzeyinin Türk ve Kürt kollarla doldurulduğu, Türkiye istediği kadar bağırırsın çağırırsın. AB veya diğerleri bunu kullanmaya karar versinler hemen kullanırlar. “Milletlerin kendi karedini tayin hakkını” işlerine gelen yerde en büyük barbarlıkları körükleyerek kullanmışlardır. Kuzey Kıbrıs’ta da kullanırlar. Yeter ki karar versinler. Bunun için Boykot taktiğine gerek yoktur. Kıbrıslı Türklerin iradelerinin temsil edilmediğini ispatlamak mı istiyorlar? KKTC isterse on seçim üst üste yapsın. Onlar dönüp de Türk ordusu var, sivil faşitler var, gerektiğinde Türkiye’den sivil faşitleri getiriyorsunuz bu şartlarda Kıbrıslı Türklerin iradesi temsil edilmez demesini gayet iyi bilirler. Yeter ki ona karar versinler. Ne zaman ona karar verirler? Türkiye’yle bağları attıklarında. Bugünkü şartlarda ABD’ye karşı direnmek istediklerinde, vb. Yani demek istememiz şu ki, siz öyle çok büyük işlere soyunmayın. Siz daha dünkü çocuklarsınız ve de gücünüz bu gibi şeylere yetmez.

Yani döndük dolaştık şu güçsüzlük siyasetine geldik. Ya adam gibi BC siyasetinin güçlerini oluşturmaya koyulursunuz, ya da güçsüz kakavanlar olarak onun bunun elinde oyuncak, yerli ve yabancı burjuvaların elinde oyuncak olursunuz. Milliyetçi, dinci vb. katliamlara karşı duracak, hem Kıbrıs’ta hem de Türkiye, Yunanistan ve İngiltere’de kendi bağımsız güçlerinizi oluşturmazsanız işte tam bir oyuncak olmaktan başka birşey olamazsınız. Sen

ondan sonra istediğin kadar bağır Avrupa kapılarında “Kıbrıslı Türklerin %50’si boykot etti” diye. So what (n’olmuş yani?) derler adama.

Bir de dürüst arkadaşların seçilememesinin bir zafer olduğu fikri var. Bu fikir su katılmamış Troçkizmdir. Malum olduğu üzere Troçkizm bir ülkede sosyalizmin inşasını imkansız görür. Sen şimdi tut da bu adamları bir ülkede iktidara oynat. Oynamaz. Oynamaz. İktidara gelip de ne yapacak? “Stalinist bürokratlar gibi yozlaşacak. Yarının gelişi dünden bellidir. O halde iktidara gelmenin bir anlamı yok. Aynı şekilde milletvekili olursan, sendikalarda memur olursan, üst kademelere çıkarsan, hümmе haşa elin mahkum bürokratlaşırın. Yani? Yani sendikalararı o çok küfür edilen sendika bürokratlarına bırak, yani parlemontoda çalışmayı o çok küfür edilen burjuva tiplere bırak.” Sonra? Sonra da bolca devrim lafazanlığı yap. Mesela boykot yap ki o yozlaşması kaçınılmaz zavallıları seçilmekten kurtarıp, kendilerinden koru? Ne ince düşünce bu!!! Gözümüz yaşardı vallahi. Bunlar iktidar istemiyorlar. İşin Türkçesi bundan ibaret. İktidara gelip de yozlaşmaya niyetleri yok bunların. İşin Türkçesi bundan ibaret.

Satılacak adam satılır. Yozlaşacak adam yozlaşır. Zarar verecek adam zarar verir. Bunu her yerde yapabilir. Devrimci de devrimciliğini her yerde koruyan adamdır. Devrimciliğini her yerde yapan adamdır. Esas devrimcilik en zor yerlerde devrimciliğini korumasını bilen adama aittir. Herkesin devrim diye sokaklara döküldüğü şartlarda ve sokaklarda devrimcilik yapmak kolaydır. Onu herkes yapar. **Hiçkimsenin devrimcilik yapmadığı şartlarda en gericici bir parlemontoda devrimcilik yapmak. İşte o zor olanıdır. Ve yapılacaktır.**

-III-

SEÇİMLERE KATILMAK, KATILMAMAK VE POPAGANDAMIZIN İÇERİĞİ

Her şeyden önce, seçimlere katılsak da katılmasak da, bu seçim döneminde yapacağımız propaganda ve ajitasyonun içeriği bellidir. Bu bizim **Birleşik Cephe** siyasetimizdir. Seçimlere katılmak, bize şu veya bu şekilde bu siyasetin propagandasını, ama mutlaka bu siyasetin propagandasını yapma imkanı vermezse, seçimlere katılma diye bir sorunumuz da olamaz. Başyazının “oy istemek için çıkmayacaktır” yaklaşımında yatan da ümit ederiz budur. Yani biz, seçimlere katılıp, “Milletvekili seçilip, Kıbrıs Sorununu çözebiliriz” propagandası yapan bir siyaset olamayız. Biz seçimlere katılıp, seçim sırasında propagandamızı yapıp, mümkünse Milletvekili seçilip siyasetimizin zafer kazanması için yeni imkanlar elde etmeyi amaçlayan bir siyasetiz. Biz, Kıbrıs Sorununun nasıl çözülebileceğini gayet iyi bilen ve her imkanı kullanarak bunun propagandasını yapan, bu çözüm türü için zemini hazırlayan bir siyasetiz. Seçimlerin sonucu bir BC hükümeti ve bu hükümeti destekleyen güçlü bir halk hareketi olmazsa Kıbrıs Sorunu çözülmez. Palavrayla iştigal etmenin alemi yoktur. Bu meyanda bizim Kuzey Kıbrıs’taki Türk ve Kürt göçmenlere karşı siyasetimiz de gayet açıktır. Kıbrıslı Türk halkının iradesinin Türk emperyalizmine, onun kolonist siyasetine karşı mücadelenin nasıl zafere ulaştırılabileceği sorunsalında bu siyaset önemli bir yer tutmaktadır ve bu siyasetin yanlış ve hatalı olması bizim Kıbrıs işçileri ve halkının önderleri haline gelip geleceğimiz sorununda belirleyici bir yer tutar.

Bu siyaset nedir?

Bu siyaset Kıbrıslı Türklerin yok olmakla yüzyüze geldiğini, Kıbrıslı Türklerin ve tüm Kıbrıslıların güçlerinin aşırı zayıflığı nedeniyle bu yok edilişe karşı mücadelenin kendine özgü şekillere bürünmesinin gerekliliğini idrak eden, bu meyanda Kuzey Kıbrıs’ta Kıbrıslı Türkler ile Türk ve Kürt göçmenler arasında milli farklılığa dayanan çitler örülmesine ve böylece Kuzey Kıbrıs’ta BC siyasetinin dayanabileceği sınıflar arasında, milli farklılıklar nedeniyle bir bölünme yaratılmasına karşı çıkan bir siyasettir. Kendilerini Kuzey Kıbrıs’ta yaşamak konumunda bulan tüm milliyetlerden ezilen kesimlerin BC siyaseti etrafında birleştirilmesini öngören, Kıbrıslı Türk halkının iradesinin korunmasını ve zaferini bu birlikteliğin başarılp başarılamayacağına bağlayan bir siyasettir. Bu siyaset aynı zamanda Güney’de Kıbrıslı Rum işçi sınıfı ve emekçilerine burjuvazinin peşinde gitmekten vaz geçin çağırısıdır da. Kıbrıslı Rumlar Kolonlara(göçmenlere) karşı

tavırlarında safi mülkiyet talebi ve intikam hisleriyle hareket ettikçe onlar kendi burjuvalarından kopmayacaklar. Onların sorunu sınıfsal temelde ele almalrı için bu konuda burjuva önyargıları bir kenara atıp sınıf güçlerini nasıl arttırabileceklerine kafa yormaları, Kıbrıs’ta, Türkiye’de ve Yunanistan’da tüm emekçiler saflarında milliyetçiliği yenmeye yönelmeleri gereklidir. Kolonlara karşı bizim yaklaşımımız işte buna da yol açacak bir tavidir. **Tüm tersi tavırlar burjuvazinin eline oynamaktadır. Ya Kıbrıslı Rum, Ya Kıbrıslı Türk, Ya Yunan ya da Türkiye’li ama kesinlikle burjuva güçlerin yani savaş tarafları milliyetçilik tarafları güçlerin çıkarınadır.**

Bu siyaset yanlış mı?

Yanlışsa nedenlerini ve alternatiflerini sunmak gereklidir. Doğruysa da her şart altında ve tüm baskılara rağmen uygulamak gereklidir.

Aşağıdaki görüşler bu görevi yerine getirmekten uzaktır.

“...Bu nüfusun büyük çoğunluğu T.C. politikalarına destek vermektedirler ve ister gönüllü olsun ister zorla, elçilik (artı) kolardu komutanının emirleri doğrultusunda hareket etmektedirler..

Kıbrıslı Türk halkının iradesinin elinden alındığı ve geçersizleştirildiği, gerçek iktidarın da sömürgeci gücün elinde bulunduğu bir ülkede....

Bu ortamda Kıbrıslı Türk devrimcilerininin, yurtseverlerin, sosyalistlerinin duruşu ne olmalıdır?...”

(KSG, Sayı 33, sf. 4, Başyazı).

İçinde bulunulan seçim dönemi ve bununla bağıntılı olarak KSG’yi kuşatan Kıbrıs’taki küçük burjuva önyargıların iyice ön plana çıkması, artan oranda propaganda edilmesi ve yoldaşların değişik partilerle yürütülen görüşmeler üzerinden daha da sık olarak bu görüşlerle karşılaşması açıktır ki onları etkileyecekti ve görünen odur ki etkiledi de.

YBH, her ne kadar açıkça ilan etmekten kaçınsa da seçimler üzerinden, sistem değişikliğine gerek olmadan, devrime gerek olmadan Kıbrıs Sorununu çözmek isteyen bir partidir. Onların tüm stratejisinin anlamı bundan ibarettir. O zaman da bu partinin önüne açıkça şu sorun çıkmaktadır: Kuzey Kıbrıs’ta sayıları artan Türk ve Kürt göçmenler, dışarıya göç vererek sayıları azalan Kıbrıslı Türkler, yok olmakla karşı karşıya olan Kıbrıslı Türkler ve dolayısıyla onların seçimler üzerinden “iradelerini yansıtabilmeleri” sorunsalına nasıl bir çözüm önerebilirler? Bu soruya verilen cevap Anayasal değişiklikler, Nüfus yapısına yapılan müdahaleye karşı çıkmalar, 1974 sonrası vatandaşı yapılanaların belirlenmesi, TC’nin seçimlere müdahalesinin önlenmesi vb. dir. Bunlar tüm bu sorunsalların mevcut sistem dahilinde, mevcut sistemi reforme ederek, gerekirse BM ve AB vb. katkılarıyla çözülebileceğinden hareket etmektedirler. İşte bu nedenle Kıbrıslı Türklük olayını ön plana çıkartıyorlar, Kıbrıslı Türklerin iradelerinin siyasette yansımaları kimlerin seçme ve seçilme hakkı olduğu sorunsalına indiriyorlar ve dolayısıyla da Kuzey Kıbrıs’taki mücadeleyi Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Türk devrimcilerle, yurtseverlerle vb. kısıtlıyorlar.

İyi ama, bizim siyasetimiz farklıdır. Biz tüm bu konularda ileri sürülen taleplerin bu düzen çerçevesinde ve Kıbrıslı Türklerin herkesi karşılarına alarak elde edilebilecekleri talepler olarak görmüyoruz. **Biz tüm bu taleplerin ancak ve ancak bir BC hükümetinden talep edilebileceği ve BC hükümetinin de mevcut tüm işçi-emekçi güçleri birleştirilerek elde edilebileceği görüşündeyiz. Biz Alman, Fransız, İngiliz emperyalistlerin Türk ve Yunan emperyalistleriyle işbirliği ve çatışması çerçevesinde Kıbrıs’ta yeni Bosna’lar ve yeni “Dayton” tipi düzenlemeler yaratmasının aracı olma heveslisi değiliz. Biz kendi gücümüze, işçilerin, yoksulların, yurtsever entellektüellerin bağımsız gücüne, Kıbrıs ve Dünya çapında oluşturacağı güce güvenen, bu gücü oluşturmaya, bu gücü zafer kazandıracak etkinliğe ulaştırmaya çalışan bir siyasetiz**

Biz, küçük ulusların kendi başlarına çözmeleri imkansız olan sorunlarla karşılaştıklarını tarih bilimiz çerçevesinde biliriz. Amerika’nın yerlileri tüm kahramanlık ve askeri yeteneklerine rağmen yenilmekten ve yok olmaktan kurtulamadılar. Kıbrıslı Türklerin başına aynısı gelmeyecek. Çünkü bizim **Grenimo**’larımız Grenimo’ dan ziyade Stalin olacaklar. Sınıflarının, milletlerinin, ülkelerinin ve Dünyanın içinde bulunduğu durumu ve güçlerini kesin bir gerçeklikle değerlendiren ve ona

(devamı 8. sayfada)

Seçim Süreci, Sonuçlar ve Ne Yapmalı?

(7. sayfadan devam)

uygun mücadele yöntemleri geliştiren Stalin'ler. Zaman vardır, hareket güçlüdür, düşmanla işbirliği yapan toplulukları, milletleri söker atarsın. Zaman vardır, hareket zayıftır, düşmanla işbirliği yapanlar saflarında çatlaklar bulmak, bu çatlakları geliştirmek, hatta düşman saflarındakileri kazanmak ve böylece kendi gücünü artırmak zorunda olursun. Ve bu düşman safları sınıflara bölünmüşse, bizim düşmanları zayıflatma siyasetimiz sağlam bir zemine sahiptir. Kıbrıs'taki Türk ve Kürt göçmenlerin emekçi kesimini biz BC siyasetimize kazanacağız.

Başka yolu var mı?

Kuzey Kıbrıs'taki Türk ve Kürt göçmenlerin emekçi kesimine ve dahası YBH'nin yaptığı gibi geçici işçilere karşı savaş açmayı mı düşünüyoruz? Biz buna katılmayız.

Hareketimiz çok güçlü olsa ve bu kitle Türk emperyalizminin dayanağı olarak hareket etmiş olsa, açıktır ki onları göz yaşlarına bakmadan toparlarız ve kapı dışarı ederiz. Bizim davamızın önüne dikilen burjuva "bu da yapılmaz ki ya" milliyetçi şarlatanlığına prim vermeyiz. Gel gelelim, bugünün şartlarında da aynı türden davamıza zarar veren Kıbrıslı Türk milliyetçi şarlatanlığına, bizim güçlerimizi artıran değil de, azaltan ve bize yerli ve yabancı emperyalistlerin elinde oyuncak olmaktan başka bir konum kazandırmayacak olan şarlatanlıklara da göz yumamayız. Kıbrıslı Türklük üzerine nutuk sıkın tüm akımlar, bunlar içinde en radikal olarak YBH bile son tahlilde Dünya emperyalizminin şu veya bu parçasından, bu arada Türk emperyalizminden medet ummaktadır. Yağma yok. Biz emperyalizmi yok etmek için siyaset yapıyoruz. Başka bir amacımız yoktur. Bu amaçtan dönmeye niyetimiz de yoktur.

Bu meyanda biz seçim dönemlerinde Kuzey Kıbrıs'ın tüm emekçilerine, tüm işçi ve emekçilerine tüm yurtsever entellektüellerine BC siyasetini desteklemelerini, bu siyaseti hayata geçirmek amacıyla örgütler kurmalarını isteyen bir propaganda yapmak istiyoruz. Seçimlere katılsak da katılmasak da bunun propagandasını yapacağız. Yapmalıyız. BC diye, seçimlere katılmak için birliktelik diye YBH ve diğerlerinin Kıbrıslı Türklük ayaklarına yatan, gerçekte ise Kıbrıslı Türklerin somut konumunu dikkate almayan, onları emperyalizme karşı mücadelede devrimci pozisyonlara kazanmaktan uzak olan siyasetlerine en küçük bir taviz vermemeliyiz.

Kuzey Kıbrıs'taki tüm devrimcileri, Kıbrıslı Türk, Türkiyeli Türk ve Kürt göçmenler, tüm barışsever, Kıbrısın birliğini ve BC siyasetini savunan güçlerini bizi desteklemeye çağıran bir propaganda yapmalıyız.

Herşeyden önce şu açıkça yoldaşların kafasına yerleşmelidir: Tüm yoldaşlar KSG'nin siyasetini her somut şart altında savunabilmelidirler. Bu siyaset her şart altında bizim yolumuzu aydınlatmaya yetmiyorsa bir zahmet o eksiklikleri tespit etmeli ve üzerine gitmeliyiz. Ama mesala seçimler konusunda Kıbrıslı Türk şövenizmine kaymanın bize getireceği hiçbir yarar yoktur ve ortaya konan siyasette buna açık verecek bir eksiklik de mevcut değildir. Bu yönde bir eğilimin ortaya çıkmasının tek nedeni dediğimiz gibi yoldaşların artan ve yoğunlaşan küçük burjuva ve burjuva propaganda içinde boğulup gitmeleridir. Bu propagandaya karşı direnememeleridir. Bunun tek çözüm yolu yoldaşların mücadele içine girerken siyasetimizi didik didik ederek kavramaları ve hata ve zaafılarını tespit etmeleridir. Bunu yapmadan ve deyim yerindeyse çaktırmadan Kıbrıs Türk şövenizmine yönelmenin bizim davamıza hiçbir faydası yoktur.

Bizim saflarımızda hareketin, toplumun ve bizim somut şartlarımıza uygun düşmeyen hiçbir siyasete izin verilmemelidir.

-IV-

SEÇİMLER VE SONUÇLARI

Bununla ilgili KSG-LB'undan arkadaşlar yazdılar. (Bakınız KSG, sayı 35)

Seçim sonuçlarına gelince. Her ne kadar boykotçular (%17.5) Kıbrıslı Türklerin %50' sinin seçimleri boykot ettiğini ilan etse bile, ve bu sonucun doğruluğundan hareket etsek de, bu sonuç AB parlamentosunda çalışma yürüten arkadaşlar için Kıbrıslı Türklük temelinde kullanılacak bir propaganda aleti yaratmaktan başka bir sonuç doğurmamıştır. Bizim güçlerimizi derleyip toparlamamıştır. Boykotçular BC siyasetini yamak ve onun etrafında kitleleri örgütlemek için hiçbirşey yapmamışlardır. Yapılmaya çalışılan çalışmaya zarar vermekten başka birşey yapmamışlardır.

Diğer sol partilere, Talat'ın deyimiyle "sözde sol" partilere gelince. CTP (%13.5) çok oy kaybına uğramış ve YBH (%2.5) beklenen başarıyı gösterememiştir. TKP'yi (% 15.5) artık sol, yurtsever saflarda ele alabilecekmiz ilerde göreceğiz. TKP'yi ve boykotçuları da dahil edersek bu seçimlerde yurtsever kesim %49 civarında bir potansiyele sahiptir.

Bundan kesin bir sonuç çıkar: tüm bu güçler güçlerini birleştirip seçimde BC programımız çevresinde seçimlere girselerdi seçimleri doğrudan kazanmak ihtimal dahilindeydi. Siz o zaman seyredeyiniz elçiliğin, komutanlıkların ve sarayın yüzünü. Her halde kızıl görmüş boğaya dönerlerdi. Ama tabii ki demokrat oldukları için de sonuca saygılı olmak zorunda kalırlardı! Di mi ama?

Demek ki KSG seçim öncesi ve dönemi boyunca tüm bu partilere birlik çağırısı yaparak çok doğru bir siyaset gütmüştür. Demek ki hem birliğe yanaşmayan boykotçular hem de birliğe karşı çıkan CTP ve TKP yanlış bir siyaset izlemişlerdir. **Bize en yakın siyaseti de YBH'li arkadaşlar savunmuşlardır. Kendilerine sonsuz sevgi ve saygılarımızı sunar, ilerde de birlikte çalışmalarımızın duraksamadan sürmesini temenni ettiğimizi bildiririz. Bu seçim döneminde içine düştüğümüz tutarsız tavırları hoş görmelerini isteriz. Ümit ediyoruz ki ilerde tekrarlanmıyacaktır böyleli tavırlar.**

Seçimlerde, sağdaki en önemli gelişme MAP kesiminin %4.5 oy oranı almasıdır. Bu Kıbrıs için aşırı üzücü ve zararlı bir gelişmedir. Açıkça Türk şövenisti bir partinin, Türkiye'deki açıkça faşist bir partinin kardeş partisi olan bir partinin böylesi bir oy toplaması CTP'den arkadaşları düşündürmelidir. Ülkü ocaklarının örgütlenmesine kendi hükümetleri zamanında izin verilmiştir. Bunun meyvalarını şimdi hep birlikte toplamaktayız! Bu konuda duyarlı olunmalı ve bu kesimin Türkiye'de olduğu gibi Kıbrıs'ta da çeşitli provakasyonlar için kullanılabileceği olgusu akılda tutulmalıdır. Değindiğimiz türden provakasyonlara karşı, mesela öğrenciler saflarında yürütülecek bir provakasyona karşı en uygun yöntem kitlesel mücadele, birlikte mücadeledir. **Birlikte direniş karşı çıkmak, birlikte çalışmaya karşı çıkmak artık affedilemez bir siyasi tavır olarak kendini empoze edecektir. Ve bizim birlikteliklere karşı çıkmak için kırk dereden su getirenlere karşı eskisinden bin kat daha acımasız olacağımız iyi bilinmelidir.** Birlikteliklerimiz BC'nin kurulmasına yol açacak diye çekinenler, KSG'nin BC programının yayılmasını önlemek için birlikteliklere karşı çıkanlar artık hakikaten ve açıkça faşizmin omuzdaşları olarak teşhir edileceklerdir. Bunun başka türlü izahı artık mümkün değildir. Bu seçimlerin bir sonucu da budur.

Burada daha %1 oy almış dinci partiye değinmedik bile. UBP'nin %40'ı ve DP'nin %22'sinin (UDP+MAP ve BP ile birlikte %65.5' uğunu da hesaba kattığımızda) anlamı sağın Kuzey Kıbrıs'ta en güçlü konumda olduğudur. (bu arada da yüzdelerin yüzü geçtiği açıktır. Dolayısıyla bu sonuçların kesinleştirilmesi ve heba olan, geçersiz sayılan oyların da tesbit edilmesi gerekmektedir. Geçersiz oylar bilhassa boykotçu kesim için aktif boykotçuların tesbitinde önem taşımaktadır. Bu bilgiye sahip olmak da her halde aldıkları oy oranını bilmek isteyen tüm partiler gibi onların da burjuva hakları arasındadır.). Gel gelelim önemli olan sonuç bu değildir. Sağın UBP-DP bölünmüşlüğü akılda tutulduğunda bu seçim sonuçlarının ortaya çıkaracağı hükümet sonrasında ve bu hükümetin kurulmasına giderken ortaya çıkacak gelişmelerdir bu sonucun en önemli yanı. UBP-DP ilişkisi ne temelde yürüyecektir? DP iktidar ortağı olmamayı kaldırabileceği görüşünde mi? Değilse iktidar ortağı olmak için neler yapmaya hazır ve müktedir? Baba Denktaş'ın tavırları ne olacaktır? DP iktidardan dışlanırsa neler yapmayı göze alabilir? Eroğlu DP'yi tümünden süpürmeye çalışacak mıdır? Esas sorunlar bunlar ve benzeri sorunlardır ve bu seçimden sağın aldığı oyların sonuçları işte böylece görülecektir. Burada sol açısından ve kitleler açısından sorun UBP ve DP'nin deyim yerindeyse birbirlerini yemeleri sorunu değildir. Bu birbirlerini yeme döneminde sola karşı ve kitlelere karşı ne tür tavırlar takınılacağı, mesela çeşitli provakasyonların hazırlanıp hazırlanmayacağı sorundur. Bu konuda dikkatli olunmalıdır.

-V-

BİRLEŞİK SOL MUHALEFET VE TAKTİKLER

Açıktır ki biz birleşik sol muhalefetin stratejik programının bizim önerdiğimiz BC hükümeti programı

olmasını istiyoruz. Kıbrıs sorunun çözümünün ancak ve ancak bu programı hayata geçirmeye müktedir bir birlikteliğin iktidara gelmesiyle mümkün olacağı görüşündeyiz. Bu görüşümüzü saklamayı ve propagandasından vaz geçmeyi kabullenmeyiz. Bu görüşlerimizi kimseye zorla kabul ettiremeyeceğimizi de iyi biliriz. Birlikte çalışma başlamalıdır. **Stratejik hedefte birlik sağlanamasa da birlikte çalışma başlamalıdır.** Aklın yolu tekdir. O da, ülkedeki sınıf mücadelesinin talep ettiği yoldur. Akıllı olan doğru yolu bulacaktır, yoksa hem kendisine hem partisine hem de ülkesine zarar verecektir. Biz soldaki arkadaşlarımızın akıllı olduklarına güveniriz. Ülkenin en akıllıları soldadır. Yurtseverlerdir.

Taktikte ise birleşmek, hemen bugünden birleşmek gereklidir. Burada aklın doğru yolu bulmasını bekleme lüksüne sahip değiliz. Hemen şimdi birlik. Ele ele vererek iş başı yapılmalıdır.

Bu yönde burjuva hükümetlere katılma taktığının sosyal demokrasinin işçi sınıfı hareketini rayından çıkaran bir taktığı, onu burjuvazinin kuyruğu yapan bir taktığı olduğu işçi sınıfının tarihini, siyaset tarihini bilen tüm arkadaşların bilmesi gereken bir olgudur. Kaldı ki CTP'nin hükümet ortaklığı tarihi de o kadar eski değildir. Bu taktik sonucu Talat yoldaş ne derse desin işçi sınıfı ve emekçiler ve yurtseverler karlı çıkmamıştır. **Zararlı çıkmıştır.** Bu taktikten CTP de zararlı çıkmıştır. Bu meyanda TKP solda olduğu oranda, yurtseverler arasında olduğu oranda burjuva hükümetine, Eroğlu veya Denktaş hükümetine katılma taktığını uygulamamalıdır. Bu onun ve kendisine oy veren halk kitlelerinin zarar görmelerine yol açan bir taktik olacaktır. TKP için de bu hükümetçilik oyunundan kendileri için fayda gören kişiler çıkar da, burjuva hükümete katılma politikasını TKP'ye empoze etmek isterlerse TKP içinde bu politikaya karşı bir muhalefet cephesi örgütlenmelidir çünkü açıktır ki TKP o zaman sol muhalefet cephesinde değil ona karşı yerini alacaktır. O zaman da solun tüm güçleri TKP içindeki bu burjuva hükümette yer alma siyasetinin taraflarına karşı mücadelede aktif yer almalıdırlar. Bu siyasetin taraftarları yenilgiye uğratılmalıdırlar ve böylece TKP'de sol muhalefet saflarına kazanılmalıdır.

Bunun dışındaki taktiklerimiz, muhalefette olduğumuz oranda esas olarak teşhir taktikleri olmak zorundadır. Kurulacak burjuva hükümet kaçınılmaz olarak uygulayacağı siyasetlerin kaçınılmaz sonuçları üzerinden teşhir edilmelidir. **Yapıcı muhalefet safatasına katıyetle izin verilmemelidir.** Hükümeti hayatın her alanında teşhir etmek, işçi, emekçi, yurtsever entellektüel, öğrenci vb. tüm kesimleri hükümetin onların çıkarlarına ve Kıbrıs Sorunun çözümüne karşı olan tüm siyasetlerine karşı örgütlemek gereklidir. Ülkeyi sürekli bir kampanyalar dönemine, sürekli bir kitleleri örgütlenme dönemine sokmamız gereklidir.

Bu sayede edinilecek güç üzerinden tüm dünyadaki işçi, emekçi kesiminde Kıbrıs Sorununun çözümüne katkıda bulunacak güçleri kazanmamız gereklidir.

Birliktelik bu çerçevede iş başı yaparsa, biz eminin gerisi gelecektir. Ama birliktelik başka yönle saparsa, iyice sağcılaşır veya iyice solcu gevezelikle iştişare ederse bir yere gidilemeyecektir.

Bu meyanda Boykot taktikleri tüm sol güçler tarafından hep birlikte ele alınmalıdır. Biz boykotu bu seçimlerde boykot diye yola çıkan ama boykot çağırılarını kendileri bile boykot olarak kabul etmeyen arkadaşların seçimler sonrası önerilerini duymak isteriz. Hala daha boykot mu? Yani seçimler bitti şimdi sıra tüm KKTC kurumlarını boykota mı geldi? Bunu mu örgütlemek istiyor arkadaşlar? Daha doğrusu bu cepheden saldırıya hazır hissediyorlar mı kendilerini? Hazır hissetseler bile kaç dakika, kaç gün kaç ay dayanacaklar acaba? **Biz boykotun yanı yolda bırakılacak bir taktik olduğuna inanmadığımız için ve gerek solun örgütlü güçlerinin, gerekse kitlelerin burjuva hükümete ve TC elçiliğine karşı böylesi ciddi bir çıkışa hazır olmadığını düşündüğümüz için boykot taktığını doğru bulmuyoruz.** Eğer tabii ki yanılıyor isek, arkadaşlar buna hazır iseler, o zaman tabii hemen şimdi. Hemen şimdi boykot. Başlayıp sonuna kadar götürmek üzere boykot. O zaman da adama sorarlar:

TC'den gelen veya Ankara'da oturan "iyi generallerin iyi kalplerine" sığınarak mı başlatacağız bu boykotu???

HER ŞEY ANTİ-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE İÇİN!

SEÇİM SONUÇLARI VE DEĞİŞTİRİLEN SEÇMEN YAPISI

M.Sonuç

6 Aralık 1998 günü KKTC'de yapılan 6. genel seçimlerde, 50 kişilik Mecliste sandalye kazanan siyasal partilerin aldıkları oy oranları şöyle açıklandı: Ulusal Birlik Partisi: %40.33 (24 sandalye), Demokrat Parti: %22.61 (13 sandalye), Toplumcu Kurtuluş Partisi: %15.36 (7 sandalye), Cumhuriyetçi Türk Partisi: %13.35 (6 sandalye).

Rejimin siyasal başı Rauf R. Denktaş, seçim sonuçlarının belli olmasından sonra yaptığı bir değerlendirmede, oy oranını büyük ölçüde (%24.85'den %40.33'e) artıran UBP'nin, iyi çalışması yanında, seçimlerde muazzam para harcadığını da söyledi ve "Reklama çok para harcadı ve seçmene para verildi. Bir nevi oy satın alma var. İspat edilir veya edilmez, ama bilinen şeyi herkes bilmektedir. Bunu gördük ve yaşadık. Ama ne olursa olsun neticeyi aldılar, neticeyi almak için gereğini yaptılar. Onun için kimsenin birşey söylemeye hakkı yok" ifadelerini kullandı!

Seçim öncesinde verdiği demeçle, oğlunun partisi DP'ye oy isteyen Denktaş, DP'nin aldığı sonuçlarla ilgili olarak da (%29.19'dan %22.61'e düştü) şöyle konuştu: "Organizasyonu pek yerleşmiş bir parti değil. Kendi içlerinde birbirlerinden şüphe eden bir parti. Karma oyu tercih edip, 'bana ver de kime verersen ver' diyenler vardı. Organizasyonsuzluk ve tabiatıyla parasızlık büyük etki yaptı."

"Seçime müdahale ederek DP'ye oy istemesinin UBP'ye kazandırdığına" ilişkin görüşleri yorumlarken Denktaş, "Benim müdahalem bir şeye yaramışsa, CTP'nin oylarının düşmesine yaradı demektir. UBP'nin oylarının yükselmesine niye yarasın." (Yeni Demokrat, 7 Aralık 1998)

TALAT: "SEÇMEN YAPISI DEĞİŞİYOR"

Oy oranı 1993 genel seçimlerinde %24.50 iken, 1998 yerel seçimlerinde %20.41'e düşen CTP'nin Genel Başkanı Mehmet Ali Talat ise, partisinin oy oranının %13.35'e düşmesini şöyle açıklamaya çalıştı:

"Seçimlerin en önemli göstergesi, sol oyların sağa kayması gerçeğidir. Bunun değerlendirilmesi lazım. Bu durum, bir süredir yaşanan süreçlerin sonucu. Biz bunun farkındaydık. Bunu en bariz şekilde yerel seçimlerde gördük. Konu yerel seçim olmasına karşın, insanlarımız milli politikalarla milliyetçi yükseliş sonucu, bunun istismarını yapan sağ partilere yöneldiler. Yerel seçimler, fırtınanın geldiğinin ilk göstergesiydi. 20 yılda yapılamayanları başaran CTP'li belediye başkanları seçim kaybetmiştir." (Vatan, 9 Aralık 1998)

Talat, birkaç gün sonra partisinin oy yitirmesiyle ilgili açıklamalarına yenilerini de ekleyerek şöyle konuştu:

"Kıbrıs sorununun içinde bulunduğu durum nedeniyle ülkede bir barış ümitsizliği yaşanmaktadır. Gerginlikler ve buna dayalı olarak çözümsüzlük sürecinin derinleşmesi sonucunda CTP'nin barış, demokrasi ve federasyon politikaları, şoven yükseliş karşısında halkımızdan yeterince destek alamadı... Başarısızlık nedenlerinden bir diğeri, parti içi zaafiyetler ve bunun üyeler üzerinde yarattığı moral bozukluğudur..."

KKTC'nin seçmen yapısının değişmesi de en büyük etkenlerden biridir. 1993 seçimlerinde 103 bin olan seçmen sayısı, bu seçimlerde 120 bine fırladı. Bu normal değil. Gelişigüzel dağıtılan vatandaşlıkların da etkisi ile seçmen yapısı ciddi değişikliklere uğradı. Ülkeye seçimden seçime gelip vatandaşlık görevini yerine getiren seçmenler var. Bu CTP'nin halk yararına olan politikalarının bu kesimlere ulaştırılmasındaki zorluk ve bu türden kişilerin önyargıları nedeniyle parti aleyhine oldu. Bir kez daha Kuzey Kıbrıs'ın kaderi ile ilgili olarak bu tür yapay değişikliklerin yarar değil, zarar getirdiğini hep birlikte yaşadık." (Vatan, 12 Aralık 1998)

İDEOLOJİK MÜCADELE EKSİK

Kendisine "solum" diyen bir siyasal partinin genel başkanı olarak Mehmet Ali Talat'ın, siyasal ve ekonomik alanlar yanında ideolojik alanda da mücadele etmesi gerektiğinin önemi bir kez daha ortaya çıkmış oluyor. Kaldı ki CTP, bu üçlü mücadelede en fazla öne çıkarılan siyasal alanında bile, çeşitli zayıflıklardan malul bir yapı göstermektedir. Ekonomik mücadeleyi ise, son dönemlerde gittikçe etkisizleşen Dev-İş ve benzeri CTP yanlısı memur

sendikaları ile sınırlı tutmaktadır.

Her yılın başında Maliye Bakanlığı ile memur sendikaları arasında yapılan protokoller ile sınıf sendikacılığı yerine, eşel-mobil sistemi içinde "maaş artırma pazarlığı"na yatan sözümona solcu sendikacılarımız, sendikacılığı da dümura uğratmak isteyenlerin ekmeğine yağ sürmüş ve onlarla uzlaşarak, baklavalı uzlaşma törenlerini tarihlerine kaydettirmişlerdir.

Üyelerine ekonomik ve siyasal bilinç taşıma, sosyal kurtuluşa ışık tutma, Kıbrıs sorununun demokratik bir şekilde çözülmesi için sahip çıkılması gereken uluslararası ilkeleri benimsetme görevleri hep gözardı edilmektedir. (Bkz. Memur cennetinde sendikacılık oyunu, Yeni Çağ, 26 Aralık 1994)

MAAŞ BAĞIMLI KİTLELER

Sonunda 40 bine yakın kişi, üretici yaşamdan kopartılıp, KKTC devletçliğine mideden bağımlı hale getirilmiştir. Memur maaşlarını düzenli olarak vermekle övünen UBP iktidarı, seçimlerin hemen ardından, 18 Aralık 1998 günü, 13. maaş kaleminden 5 trilyon 240 milyon TL'lik ödeme yapmıştır. Alan da memnun, veren de memnundur!

172 trilyon 339 milyar 501 milyon TL'lik 1999 Mali Yılı Bütçe Yasa Tasarısı'na göre, KKTC devletçliğinin personel gideri, 54 trilyon 987 milyar TL olarak öngörülmüştür. Bu taslağın yeni Meclis'te aynen yasallaşması halinde, bu kaynakla memura Ocak 1999'dan geçerli olmak üzere %41 net maaş artışı hiç pazarlık yapılmadan dahi rahatlıkla verilebilecektir. (Kıbrıs, 2 Kasım 1998)

KKTC devletçliğinden maaş çeken ve memur zammını dört gözle bekleyen 40 bin'e yakın kişi arasında yaklaşık 13 bin 500 memur, 10 bin 500 emekli, 4 bin şehit ailesi, malul gazi, mücahit, 4 bin dolayında Kamu İktisadi Teşekkülü (KİT) ve belediye çalışanı vardır. Ayrıca Sosyal Sigorta Dairesi'nden emekli maaşı çeken yaklaşık 16 bin kişi bulunmaktadır. Bordro mahkûmlarının büyük bir çoğunluğunun umutlarını tatmin etmeyi beceren UBP, "mal"ı alıp götürmüştür.

1997 yılı içinde, kamu görevlilerinin gayri safi milli hasıla'ya yaptıkları katkı %18-20 oranında iken, devlet bütçesinden %38 oranında pay almaktaydılar. (Kıbrıs, 13 Ağustos 1997)

Bir başka ilginç saptama ise, devletten her ay çıkan 35 bin çekten 7 bin'inin parasal tutarının, 35 bin çek için ayrılan paranın %65'ine tekabül etmesidir. Geriye kalan 28 bin çek sahibi ise, ancak tüm çek ödemelerine giden paranın %35'ini almaktadır. (Avrupa, 17 Aralık 1997) Bu da üst bürokrat kesimlerin, "milli politika"ya olan "sadakat"ini göstermektedir.

Sıradan yurttaş ise seçim ve geçimle ilgili görüşünü aylar öncesinden belirtmişti:

"Milletvekilleri bugüne kadar ceplerini doldurmaktan başka birşey yapmıyorlar. Esnaf ezilmektedir. Esnafın bu içler acısı halini gören bir milletvekili yok mudur? Milletvekillerinin çoğu oyumuzu almak için gökten ayı indirip, elimize verdiler, dağları yeniden keşfettiler. Seçimlerden sonra hiçbir icraatını görmediğimiz milletvekillerinin değişmesini, yerlerine bu kötü gidişimize dur deyebilecek milletvekillerinin seçilmesini isterdim, fakat badadezin yahnisi, gider gelir aynısı." (Vatan, 25 Eylül 1998)

TC KÖKENLİ NÜFUS SORUNU

Ama bizim burada üzerinde daha çok durmak istediğimiz konu, 1974'den beri gittikçe artan sayıdaki TC kökenli seçmen nüfusun oy kullanmasının yarattığı sorundur. Yıllar önce bu konuya yine dikkat çekilmiş ve gerekli uyarılarda bulunulmuştu. (Kıbrıslı Türklerin nüfusu ne kadar?, Söz dergisi, 31 Ekim 1986; Kıbrıs'ta demografik yapının bozulması ve TC göçmenleri, Demokrat, 28 Aralık 1988; Sayım ve seçime doğru, Demokrat, 10 Ocak 1990; Seçim sonuçları Kıbrıslı Türklerin iradesini yansıtmıyor, Yeni Çağ, 27 Aralık 1993)

Ne var ki CTP yetkilileri, TC göçmenlerinin de "elleri nasırlı emekçiler" oldukları edebiyatı yapmışlar ve dahası TKP ve TC göçmenlerinin partisi ile bütünleşerek, 1990 seçimlerine "Demokratik Mücadele Partisi" adı altında girmişlerdi. Evdeki hesap çarşıya uymayınca da, dağa küsmüş tavşan misali, Meclis'i boykot kararı alarak, 1991 ara seçimlerinin yapılmasına yol açmışlardı. (50 kişilik Meclis'te UBP'nin sandalye sayısı 34'den 45'e çıkmıştı.)

ULUSLARARASI ANLAŞMALARA AYKIRI OLARAK AKTARILAN NÜFUS

1974'den beri, Kıbrıs'ın kuzeyinde TC askerinin denetimi altında tutulan topraklara, Cenevre Konvansiyonuna aykırı bir şekilde yapılan nüfus aktarmalarının demografik yapıyı bozduğu, herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Oysa ki, bir işgal gücünün, işgal ettiği topraklar üzerindeki hukuki durumu ile hak ve sorumlulukları, uluslararası sözleşmelerle düzenlenmiş bulunmaktadır. 12 Ağustos 1949 tarihli Savaş Zamanlarında Sivil Kişilerin Korunmasına ilişkin 4. Cenevre Konvansiyonu'nda bunlar tek tek belirtilmiştir.

TC tarafından, 1974 sonrasında Kıbrıs'ın kuzeyine aktarılan nüfusla ilgili olarak, 1992 yılında, Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi'ne bağlı Göç, Göçmen ve Nüfus Komitesi adına İspanyol sosyalist parlamenter Alfons Cuco tarafından da bir rapor hazırlanmıştı. Cuco Raporu'na göre, 1974 ile 1990 arasındaki süreçte, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin güneyinde nüfus sadece %13.70 artarken, kuzeydeki nüfus %48.5 artmıştır! Raporda, BM Temsilcisi Camilion'a atfen, işgal altındaki kuzey bölgesine, 30 bin kişilik Türk askeri birliklerinden başka, 40-45 bin kişilik de sivil nüfus aktarıldığı belirtilmekte ve 40 bin Kıbrıslı Türkün çeşitli nedenlerle işgal altındaki bölgeyi terkettiğinden söz edilmektedir.

Bugün adanın kuzeyindeki Türk askeri denetimi altındaki bölgede bulunan TC uyruklu göçmenler ve onların evlatlarının sayısı ile ilgili kesin bir bilgi elde olmamakla beraber, uluslararası hukuka aykırı olarak aktarılmış bu nüfusun, halen 120 bin'in üzerinde olduğu tahmin edilmektedir.

DEMOGRAFİK YAPIDAKİ DEĞİŞİMİN SONUÇLARI

1974'den bu yana Kıbrıs'ın kuzeyindeki TC denetimindeki bölgede yapılan çeşitli nüfus sayım sonuçları ile genel seçimlerde oy kullanan seçmenlerin sayıları aşağıya çıkarılmıştır:

Tarih	Seçmen Sayısı		
	Nüfus	Genel Seçim	Başkan Seçimi
20.10.1974	115,758	-	-
8.6.1975	126,949	-	-
20.6.1976	130,136	75,724	-
20.7.1976	130,136	-	75,824
28.6.1981	151,233	84,721	-
28.7.1981	151,233	-	84,721
23.6.1985	160,287	93,934	-
9.7.1985	160,287	-	95,124
22.4.1990	171,469	-	103,218
26.5.1990	171,469	103,218	-
13.10.1991	173,224	106,303	-
12.12.1993	177,120	108,370	-
15.4.1995	181,363	-	113,398
6.12.1998	188,662	120,758	-

15 Aralık 1996'da yapılan son nüfus sayımında belirlenen, de facto nüfus 200,587, de jure nüfus da 188,662 olarak açıklanmıştır. (Yeni Düzen, 28.11.1997)

188,662 kişilik nüfusun %82'si (164,460 kişi) KKTC uyruklu, %15'i (30,702 kişi) TC uyruklu ve %3'ü (5,425 kişi) de 3. ülke uyruklu olarak kaydedilmiştir.

Ama hem KKTC, hem de TC uyruklu olanlar, ya da sadece Kıbrıs doğumlu anne-babadan olan nüfus hakkında herhangi bir bilgi verilmemiştir. Gerçek Kıbrıslı Türkler halen kendi yurtlarında azınlığa düşmüş ve sayıları halen 80,000 civarında tahmin edilmektedir. Çift (TC ve KKTC) uyrukluların sayısı ise, Kıbrıslı Türklerin sayısını geçmiş bulunmaktadır.

Sayım da sadece TC uyruklu olduğu belirlenen 30,702 kişi ile ilgili ek bilgiler şöyle verilmekteydi: %42 (12,922 kişi) çalışan, %27 (8,166 kişi) iş kurmuş veya emekli olarak ikamet edenler, %27 (8,287 kişi) öğrenci, %4 (1,327 kişi) işsiz.

TC KÖKENLİLERİN ETKİNLİK ÇABASI

Ocak 1984'de Lefkoşa'daki TC Büyükelçiliği marifetiyle tek çatı altında toplanmış olan TC'li göçmenlerin "Yeni Doğuş Partisi", 1985'de yapılan genel

(DEVAMI 10. SAYFADA)

E.Yüksel'in hazırladığı

KKTC İLE TC'NİN ENTEGRASYON DOSYASI
isimli yazının ikinci bölümünü yer darlığı nedeniyle yayınlamıyoruz. İlgili bölümü önümüzdeki sayımızda okuyabilirsiniz.

SEÇİM SONUÇLARI VE DEĞİŞTİRİLEN SEÇMEN YAPISI

(9. sayfadan devam)

seçimlerde %8.7'lik oy toplayarak, UBP (%36.7) ile koalisyona katılmıştı.

Yeni Doğuş Partisi'nin Rauf Denktaş'ın oğlu tarafından 1992'de UBP'den ayrılanlarla oluşturulmuş Demokrat Parti'ye katılması ardından girilen 12 Aralık 1993 seçimlerinde, DP'nin kazandığı 15 sandalyeden 4'ü TC'li göçmene aitti. Aynı seçimlerde aday olan 351 kişiden 76'sı (%22) TC doğumlu olması dikkat çekiciydi.

6 Aralık 1998 genel seçimlerinde de, aday olan 352 kişiden 61'i (%17) TC doğumluydu. Dahası DP içinde milletvekili adaylarının saptanması sırasında, TC kökenli göçmenler ile Kıbrıslı Türkler arasında sert tartışmalar yaşandığı, basın haberlerine şöyle yansdı:

"Demokrat Parti'nin dün Gazimağusa'da 16.5 saat devam eden aday belirleme toplantısı sırasında uzun süre TC'li, KKTC'li tartışması yaşandı...TC'li örgüt başkanları tarafından yapılan öneride, TC'li milletvekili adaylarını TC'li örgüt başkanlarının, KKTC'li milletvekili adaylarını da KKTC'li örgüt başkanlarının yapması istendi. Ancak bu öneriye DP Genel Başkanı Serdar Denktaş karşı çıktı...(Yapılan ilk tur) oylama kaale alınmadı ve adayların 7'sinin KKTC'li, 6'sının da TC'li olması istendi. Ancak Denktaş buna da karşı çıktı...Sonuçta Serdar Denktaş, 3 KKTC'liyi kontenjan adayı gösterdi ve Gazimağusa'da DP adaylarından 5'i TC'li, 8'i KKTC'li oldu." (Kıbrıs, 17 Ekim 1998)

"DP'de dün olaylarla dolu bir gün yaşandı. Delege yerine örgüt başkanlarının da katıldığı toplantılarda belirlenen listelere itirazların ardı arkası kesilmeyince, Gazimağusa ve Girne bölgelerindeki aday listeleri iptal edildi...Güzelyurt bölgesinde de açıklanan milletvekili aday listesine itirazlar olduğu ve listenin iptal edilmemesi halinde bölgenin örgüt başkanları yanında, birçok kişinin partiden istifa edeceği öğrenildi." (Kıbrıs, 18 Ekim 1998)

"TC'lilerin dediği oldu: DP'nin Gazimağusa aday listesi, 6 saat devam eden MYK toplantısından sonra bu sabahın erken saatlerinde belli oldu. Girne aday listesinde ise, hala sorunlar var. Gazimağusa'da TC kökenlilerin istediği oldu ve liste 7 KKTC'li ile 6 TC'liden oluştu." (Kıbrıs, 20 Ekim 1998)

"DP'de şok: Gazimağusa'daki aday sıralama seçiminde şimdiki milletvekilleri arka sıralarda kaldı. TC kökenliler ön sıralara yerleşti...DP'de en çok oy alan adayın İskan Encümeni Osman Aksoy olması diğer adaylar arasında farklı yorumlara neden oldu." (Kıbrıs, 22 Ekim 1998)

TC KÖKENLİLERİN LİSTELERİ DE İŞGALİNDEN ÇEKİNLİYOR

"6 Aralık 1998 seçim çalışmalarına başlamışken her iki parti de TC kökenlilerden en fazla oyu hangisi alacak yarışını başlattılar. UBP eski ayak oyunları ile adaylarını belirlerken, üst sıralara hiç TC kökenli koymayıp alt sıralarda yer vererek, bu insanları göz göre göre hiçe saymaktadır. Adayları belirleme seçimlerinde yapılan yarışlarda kaybeden Kürt kökenlileri de zorda kalarak, seçimleri kazanması imkansız kontenjanlarla avutmaktadırlar.

DP'deki durum biraz daha değişik şekliyle kamuoyuna yansımıştır. TC kökenlilerin çoğunlukta olduğu bilinen DP'nin yapısında da açık açık Türkiyeli-Kıbrıslı ayrımı yapılmıştır. Yapılmamıştır dendiği halde, gerek adaylardan ve gerekse delegelerden listelere daha fazla TC kökenlinin girmesi için parti başkanlarına baskı yapıldığı öğrenilmiştir. DP'de delege yapısı bilindiğinden ve eğer direkt delegenin seçim yaparak aday belirleme çalışmalarına gidilse, adayların büyük bir kısmının TC kökenli olacağından korkulmuştur. Dolayısıyla demokratik olmayan bir tarzda yapılan aday belirleme çalışmaları fiyasko ile sonuçlanmıştır. Baba Denktaş'ın dış ziyaretlerini yarım bırakarak yurda dönmesi bu nedenledir.

Zamanında giden Hüseyin, gelen Hüseyin diye böbürlene böbürlene bu insanlara vatandaşlık verdiniz. Şimdi de dıştan kaynaklanan rahatsızlık nedeni ile bu insanların mecliste görülmelerinden korkuyorsunuz. Gerçek yüzünüzün aynaya yansımından korkmuyunuz."

BARBARLIK MÜZESİ Mİ? PROVOKASYON ABİDESİ Mİ?

22 Aralık 1993 tarihinde TC Lefkoşa Büyükelçiliği Basın Ateşeliği tarafından yayımlanmış olan "Kıbrıs Rum Basın Özetleri" Bülteninde yer alan (Sayı:302, Sayfa:2-4) bazı iddialar, aradan geçen süre içinde yalanlanmadığına göre doğru kabul edilmek durumundadır.

22 Aralık 1993 tarihli Rumca Mahi gazetesinde yer alan "Türk asilerin maksadı Kıbrıs'ı taksim etmektir" başlıklı haberin, Büyükelçiliğin Rumca mütercimi Saffet Soykal tarafından yapılan resmi çevirisi aynen şöyledir:

"Radio. Proto (M.N.(Mütercimnin notu): Simerini şirketler Grubunun fanatizmi, Türkiye düşmanlığını ve Enosis'i destekleyen özel radyosu) dün akşam DİKO Parlamento Sözcüsü Tassos Papadopoulos (1963'e kadar EOKA'cılarının avukatı, 1963'te isyancı güçlerin liderlerindendi), Nikos Sampson (1955 EOKA terörizmi sırasında asker, sivil İngiliz erkekleri, hatta kadınlarını arkadan vuran, idama mahkum edilen ancak son anda kurtarılan, 1963'te Küçük Kaymaklı'da kadınlı erkekli Türkleri katleden, Türklere ait evleri yakmak suretiyle geri dönmelerini önleyen ve 1974 darbesinde Makarios'un yerine darbeciler tarafından kukla Cuymhurbaskanı olarak tayin edilip 8 gün işbaşında kalan kişidir. Mahi ve Tharros gazetelerinin sahibidir), Lellos Dimitriadis (Halen Güney Lefkoşa Belediye Başkanı, 1963 Kanlı Noel döneminde ise Rum göçmenlere sosyal yardım sağlayan sorumlu idi) ve Dr.Vassos Lissaridis (St.Hilarion kalesini mücahitlerin elinden almaya çalışan kırmızı bereli Rum sürülerinin komutanı idi. Halen Sosyalist EDEK Partisi Genel Başkanıdır) tarafından anlatılan Türk İsyanına ait anıları yayınladı.

Papadopoulos (O zaman Çalışma ve Sosyal Sigortalar Bakanıydı), Makarios Yönetiminin, Türk 'Asilerin' Kıbrıs'ın bir bölümünü Rum denetiminden kopartarak, orada yaşamaları için hazırladıkları planları yürürlüğe koymak üzere uygun fırsat kolladıklarını anlattı. Olayların nasıl başladığı ve doruğuna varıldığına dair ayrıntılar verdi.

Sampson ise, Türklerin isyan hazırlıkları yaptıklarına dair bilgi,ler aldıklarını savundu, adaya silah getirmekte olan kayığın farkedilmesi üzerine mürettebatı tarafından batırılmasını buna kanıt olarak gösterdi, İngiliz dalgıçların deniz dibinden büyük miktarlarda silah çıkarttıklarını, sonra da adaya Türk subayları gönderdiklerini anlatan Sampson, Rum tarafının, Türk 'isyanını' durdurmak için gereğince hazırlanamadığını

vurguladı.

Sampson, Kumsal'da bir banyo küveti içerisinde katledilmiş olarak bulunan çocukların (M.N.: Kıbrıs Türk Kuvvetleri Alayı Binbaşısı İlhan'ın eşi ve çocuklarıydı) aslında Türkler tarafından öldürüldüğünü, ama katliamı Rumların omuzlarına attıklarını ve bu öykü üzerine büyük bir propaganda yapıklarını bildirdi. Sampson, Türk propagandasının iddialarına ve yalanlarına sınır konmadığını, ama KTKA sağlık subayı olan İlhan'ın çocuklarını, bizzat TMT'nin katlettiğini açıkladı. Sampson, TMT'nin bunu, pasif kalan KTKA'nı, Kıbrıs Türklerinin yanında Rumlara karşı savaştırmak için yaptığını anlattı. Katledilmiş bulunan kadın ve çocukları (üç çocuk) bulundukları eve hiçbir Rum birliğinin ulaşmadığını bildiren Sampson, suçun Rumlarda olamayacağını savundu. (M.N.: Kornaro otelinden sürüler halinde geldiler ve Un fabrikası üzerinde mevzi bulunan mücahitleri susturmak için geceli gündüzlü ateş açtılar. Bu arada üç-dört mücahidimizi de pusuya düşürerek o civarda şehit ettiler)

Dimitriadis, kendisine o zaman idari bir görev verildiğini anlattı. Dimitriadis, haksız yere savunma bakanlığını da üstlenen EOKA grup liderlerinden Rum İçişleri Bakanı Polikarpos Yorgacis'in kendisine verdiği emri açıkladı. Yorgacis'in, 1963'te bir İngiliz Havacı subayın eşliğinde Sarayönü'ne (Atatürk Meydanı) gitmesi ve mahsur kalan bazı Rumlara alarak getirmesi emrini verdiğini bildiren Dimitriadis, o zaman cari korku ortamını da anlattı.

Lissaridis ise, emrindeki askerlerin esir aldıkları kişiler arasında bir Türk Subayının da bulunduğunu açıkladı. Lefkoşa'nın Rum kesiminin korunması için mücadele verdiklerini anlatan Lissaridis, daha sonraki görevinin ise Beşparmak Dağlarını savunmak olduğunu ekledi."

Mütercim, Sampson'un, Binbaşı İlhan'ın eşi ve çocuklarını TMT'nin katlettiğine ilişkin sözlerinden sonra parantez açıp, yalanlama veya herhangi bir yorum yapmadığına göre, o günleri yaşayanların da kulaktan kulağa öğrendikleri bu "provokasyon cinayeti"nden Türk tarafının sorumlu olduğu anlaşılmaktadır. Aradan 35 yıl geçmiş olmasına karşın, bu kışkırtma eyleminin azmettiricileri ve sorumluları kimlerdir?

Cinayeti işleyen kişinin, konuşmaması için ortadan kaldırıldığına ilişkin söylentiler vardır. Bu ve benzeri karanlıkta kalmış tarihsel olaylar, mutlaka aydınlatılmalı, genç nesiller olsun doğruyu öğrenmelidir!

(Tema İrkad, Yeni Düzen, 31Ekim 1998)

YENİDEN AYRI PARTİLEŞMEYE DOĞRU MU GİDİLİYOR?

6 Aralık 1998 günü yapılan milletvekili seçimlerinden oy kaybı ile çıkan DP'deki huzursuzluk, 1992'de DP ile birleşerek tarihe karışan TC kökenlilerin Yeni Doğuş Partisi'ni yeniden canlandırma girişimlerini hızlandırdı. Yeni bir parti kurma girişimini "ayrımçı bir girişim" olarak nitelendiren ve bunun, Kıbrıs davasının veya Kıbrıs halkının lehine olmayacağını açıklayan rejimin başı Rauf Denktaş, seçim sonuçlarını değerlendirmek üzere gittiği Ankara'dan dönüşünde, "Böyle bir girişime akıllı uslu insanların tevessül edeceğini zannetmiyorum" şeklinde konuştu. (Kıbrıs, 13 Aralık 1998)

Bunun üzerine, seçimi kıl payı kazanan DP milletvekili Kenan Akın ile seçimde milletvekili seçilemeyen bazı YDP kökenlilerin de aralarında olduğu bir grup, Lefkoşa'da bir araya gelip, ilk aşamada DP yönetimine muhtıra verilmesini kararlaştırırken, Girne'de toplanan bir başka grup da "ayrılıkçı harekete katılmama" kararı aldı. Vatandaşların TC kökenli oldukları için ayrı bir parti altında toplanmalarının son derece sakıncalı olacağını belirten YDP kökenli bir katılımcı, "Mücadelemizi DP içinde sürdüreceğiz. Serdar Denktaş başkan kalmayabilir, ama DP yoluna devam edecek" dedi. (Kıbrıs, 15 Aralık 1998)

Basına verilen paralı ilanlarda da "Nüfusun %40'ını (Kıbrıs, 15 Aralık) / nüfusun yaklaşık üçte birini temsil eden geniş halk kesiminin oyunu kurnazca bölerek, bu kesimin Meclis'te hakça ve dengeli bir şekilde

temsiliyetinin önlenmesi" protesto edilerek, "provokasyonlara alet olunmaması önemle tavsiye edildi." (Hürriyet-Kıbrıs, 22 Aralık 1998)

Gelişmelerin nasıl şekilleneceğini zaman gösterecektir, ama Kıbrıslı Türklerden daha kavgacı bir mizaca sahip olan TC göçmenlerinin, fethedilen Kıbrıs'ın kuzey bölgesinde daha fazla ganimet mal-mülk ve temsiliyet elde etme mücadelesinin yükseleceği anlaşılmaktadır: Çünkü, "Doğuş Hareketi"nin paralı ilanında da belirtildiği gibi, "Bu durum, kayırmacı tutum ve istihdam politikaları ile adaletsiz gelir dağılımı sonucu oluşan sosyo-ekonomik yapı bozukluğunu en derin yaşayan ve bu ülkeye gittikçe yabancılaştırılan insanların sorunlarını ifade etmesine engel değildir." (agy)

Nitekim Nizam-ı Alem Ocakları Başkanlığı tarafından yayımlanan bir bildiriye, Rauf Denktaş'ın TC kökenlilerin ayrı bir parti kurmasının "ayrımçı bir girişim" olacağı yönündeki sözlerine sert bir tepki gösterilmiş ve onun bu sözlerinin milli birlik ve beraberliği zedelediği, 1974'den sonra adaya gelenlerin siyasi parti kurmasının bölücülük olarak tanımlanmasına anlam vermenin mümkün olmadığı, çünkü KKTC Anayasası'nın demokratik anlayış içerisinde herkesin bir siyasi parti kurabileceğini öngördüğü belirtilmekte ve yerli soydaşlar lehine ayırım yapıldığı, Anadolu'dan gelenlerin, sadece şahsi çıkar amacıyla kullanıldığı, bölücülük yapanların ortada olduğu, KKTC halkının Kıbrıslı-Türkiyeli ayrımına tabi tutulamayacağı kaydedilen bildiriye, Cumhurbaşkanı'nın kendisini seçenleri şimdi bölücülükle suçladığı da iddia edilerek, bu tür davranışlardan uzak durması istenmekteydi. (Yeni Düzen ve Birlik, 14 Aralık 1998)

“Güçlü Sol” Üzerine Az Katkılı Ve Az Yorumlu Bir Çorba

E. Yüksel

CTP Seçim Bildirgesi'nden: “Sevgili yurttaşlar. CTP Kıbrıs'ta Kıbrıs Türk toplumunun ve Türkiye'nin çıkarlarını koruyacak adil ve şerefli bir çözüm sağlamak için seçime girmektedir.”

NATO ve ABD'nin hizmetkârı Türkiye egemenlerinin Kıbrıs üzerindeki çıkarları, Kıbrıs Türk toplumunun çıkarları ile çelişirse, o zaman ne olacak? Bu iki çıkar nasıl bağdaştırılacak? Yoksa TC'nin çıkarı mı önde tutulacak?

CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat: “Güçlü Sol, toplumu bölmeyecek, birleştirecektir. Güçlü Sol, o engin hoşgörüsüyle toplumsal birliği

sağlayacaktır...Güçlü Sol, toplumsal katmanların ve toplumsal sınıfların uyumunu sağlamaktadır. Emegin ve toplumun ilerlemesini sağlamaktadır.” (Yeni Düzen, 16.11.98)

Toplumda, çıkarları birbiri ile çelişen sermayedar ve emekçi sınıfları uyumlaştırma iddiasındaki politikanın adı, sosyal demokrasidir. CTP, hem programına sosyalist olduğunu yazacak, hem de uyum işine soyunacak. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu!

Fatma Azgın (CTP milletvekili adayı): “CTP'nin solculuğu, Avrupalıların algıladığı ve tarif ettiği

biçimdedir...CTP'nin güçlü sol vizyonu, politik ve kültürel bağlamdaki Avrupalılık vizyonu ile da kesişmektedir. Avrupa'yı AB haline getiren değerlerin tümü sol felsefeye bağlanmıştır. Bu nedendir ki AB ülkelerinin büyük çoğunluğu sol partiler tarafından yönetilmektedir.” (Yeni Düzen, 18.11.98)

Batı Avrupa sermayesinin çıkar birliği olan AB'yi oluşturan Hristiyan Demokratlar ne zamandan beri “solcu” sayılıyor ki?

CTP Genel Sekreteri Ferdi Sabit Soyer: “Güçlü sol demek, Kıbrıs Türk toplumunun siyasal varlığını herşeye ve herkes karşı korumak demektir...Siyasal eşitlik talep ederek, bu topraklarda Kıbrıslı Rumlar kadar hak sahibi olduğumuzu söylüyorsak...” (Yeni Düzen, 19.11.98)

Kıbrıs sorununda, ayrılıkçı Kıbrıs Türk liderliğinin talep etmekte olduğu KC=KKTC eşitliğini “sol” da savunuyorsa, bu nasıl bir sol ve bu nasıl bir eşitlikçilik oluyor? Zaten sorunun özü, %18'in %82 ile eşitlenmek istenmesinden kaynaklanmıyor mu? Federal KC'de yurttaşların ve toplumların eşit haklardan yararlanması başka, fethedilen topraklar üzerinde, askeri üstünlüğe dayanarak kurdurulan kukla devletçiliğin siyasal eşitliğini talep etmek başka...

Mehmet Ali Talat: “Güçlü sol CTP, Denktaş'ı da Avrupa'ya taşıyacak tek güçtür.” (Yeni Düzen, 19.11.98)

Yanıtı hemen Rauf Denktaş'tan geldi: “Beni kaç okka, kaç kilo addediyor, ama ben 65 milyon 195 bin kiloyum ve beni hiçbir güç Türkiye'den başka AB'ye taşıyamaz.”

Mehmet Ali Talat: “CTP'nin ideallerinde bölmek yoktur, birleştirmek vardır...Sol, yani CTP, değişik birçok düşünceyi birbirinin karşısına değil, birbirinin yanına koyar. Çünkü her görüş, aynı gerçeğin bütünleyici parçalarıdır.” (Yeni Düzen, 20.11.98)

Bu nasıl bir sol'dur ki, sağ ile sol'u birleştirip, birbirinin yanına koyuyor?

Fuat Veziroğlu: “Mehmet Ali'nin CTP'sinin dağıttığı bir el ilanı var. CTP, orada sol parti olarak sunulmakta, güçlü sol falan gibilerinden palavralar sıkılmaktadır. Sol ne demek? Sol çok geniş bir alandır...Siz bu alan içerisinde neredesiniz, yer'iniz neresidir? Palavra'yı bırakın ve söyleyin. Yoksa korkuyor musunuz veya utanıyor musunuz?” (Yeni Demokrat, 22.11.98)

Fuat Veziroğlu: “İhtilalci Lenin'den tutun, ta kapitalist politikalar uygulayan liberal karakterli Fransuva Mitterand'a kadar binlerce, onbinlerce, milyonlarca politikacı hep SOL olmuşlardır. CTP...Sol'un neresindedir? Niçin söylemiyor? Niçin korkuyor? Niçin utanıyor? Ne demek güçlü sol? TKP de SOL olduğunu söylüyor. Güçlü sol demek...”hem CTP'ye, hem TKP'ye oy verip, Kuzey Kıbrıs'ta GÜÇLÜ SOL yaratın” demek midir? Yoksa...”sadece CTP'ye oy verin, CTP'yi güçlendirin, TKP'yi dışlayın” demek midir? Özker Hoca'nın partisi de SOL'dur. Güçlü sol demek, ona da oy vermek demek midir? Velhasıl, bu güçlü sol deyimi lastik gibi, nereye çekseniz, oraya gitmekte. Tam “karagözülük”. Tam CTP'ye göre.

Özker Hoca'yı partiden attıkları günlerde...Mehmet Ali'nin CTP'si veya CTP'nin Mehmet Ali'si parti programına

bir adet SOSYALİST sözcüğü eklemişlerdi. Sadece eklediler. Süs olsun diye. Ve unuttular. Parti programında SOSYALİST oldukları yazılı. Seçim broşürlerinde ise SOSYALİST sözü hiç geçmiyor. SOSYALİST olduklarını söylemeye ya korkuyor, ya utanıyorlar. GÜÇLÜ SOL gibi yavan, genel, her tarafa çekilebilen kaypak bir kavramın arkasına saklanıyorlar. Tam bir rezalet.

Seçim kampanyasında CTP'nin hiç SOSYALİST olduğu yolunda propaganda yaptığını görüyor musunuz? Göremezsiniz ve göremeyeceksiniz. SOL kelimesinin arkasına saklanarak, ama SOL'un neresinde olduklarını da gizleyerek bu kampanyayı böyle bitirecekler. Tıpkı korkak bir ova tavşanı gibi. Sosyalist olduklarını açıklamaktan korkuyorlar. Gerekçe? Onlar söylemeseler de, ben gerekçeyi biliyorum.

Onlar...ne sol'durlar, ne sosyalist.

Onlar...sadece ve sadece koltuk kavgası veren, ilkesi olmayan oportünist ve çıkarıcılar.

İdeoloji mi? Sovyetler döneminde SOSYALİST geçinirlerdi. O sosyalistlikleri bile sahteydi...Şimdi kah Amerika'nın kucağındadırlar, kah Avrupa Birliği'nin. Kapitalizmin salıncağında “sol” gazeller söyleyerek koltuk kavgası vermektedirler. Seçim kampanyasında Amerika'ya ve Avrupa Birliği'ne, yani kapitalizmin ağababalarına çattıklarına hiç rasladınız mı? İmkansız. Bunlar işte bu kadar SOL, bu kadar SOSYALİST'tirler. Tam kepazelik.” (Yeni Demokrat, 24.11.98)

Hasan Erçakıca: “CTP'deki konumlarını başkaları ile paylaşmak istemeyenlerin, parti içindeki etkinliklerini kaybedince, partiyi terketmeye veya içten yıpratmaya çalıştıkları da bilinen bir gerçektir. Bu kişilerin bir kısmı ayrıldı, bir kısmı yıkıcı çalışmaları yüzünden ihraç edildi. Şimdi kendilerine “sol demeye bile utanıyorlar, ama CTP'yi “solculuğu tekeline almakla” eleştirmekten de vazgeçmiyorlar... Kendisini sol diye tanımlayan bütün görüşlere CTP'de yer vardır...Bu niteliği ile CTP, bütün solcuların partisidir.” (Yeni Düzen, 23.11.98)

“Yurtsever Birlik Hareketi (YBH)'nin önceki akşam Alsancak'ta düzenlenen mitinginde konuşan Özker Özgür, kendisini sorgusuz sualsiz ihraç eden CTP'yi bağışladığını söyledi, ülkenin çıkarları için sol partilere çağrıda bulunarak, “Barış ve demokrasi güçleri birlikte hareket etmeli” dedi. (Kıbrıs, 29.11.98)

Kim utangaç, kim solcu, hangi parti bütün sol görüşlere hoşgörü ile bakarak, birliğini korumuş, hangi ilkeler altında barış ve demokrasi güçlerinin işbirliği? Elmalarla armutlar, ya da sap ile saman hikayesi gibi birşeyler!

Ferdi Sabit Soyer: “Bir TKP tüm siyasi varlığını CTP'den nasıl farklılaşacak üzerine kurdu. Bu hakkı! Ama öyle bir noktaya sürüklendi ki CTP'den farklılaşacak diye sağ politikanın milliyetçi gömleğini koluna aldı. Üzerinde eğreti duruyor...Güçlü sol söyleminden ürktüyor! Buna karşı “sosyal demokrat” parti söylemini geliştirip CTP'yi toplumu sağ-sol diye bölmekle suçluyor. Pes doğrusu. Sosyal demokrasi sol değil mi? Solcu olduğunu söylemekten korkan sosyal demokrat olamaz!!

(devamı 12. sayfada)

Aralık 1963 Olayları'nın 35. Yıldönümü

(2. sayfadan)

dönmesi emredildi.” (BMGS Raporu S/7350, 10 Haziran 1966)

Leymosun Mahkemesindeki üç Türk hakim ise Eylül 1966'da işlerinden geri çekildiler. Atılma olayları böyle gelişmişti...

DENKTAŞ'IN ANILARINDAN İLGİLİ NOTLAR

* Hakim Zeka Bey bir müddetten beri İstanbul'da. Murat Akıner'e “15'inde geri gidiyorum. Mahkeme Reisliğini kabul etmem için Ankara'dan talimat aldım” demiş. Makarios'un Anayasa'ya aykırı olarak ihdas ettiği mahkemelerde riyaseti Türk hakim yapacak! (Cilt:1, s.518)

* Haluk Bayülken'e yazılan rapordan: Hakimlerimiz “muvakkat bir süre için” vazifeleri başına gittiler. Böylelikle mahkemelerde çalışan Türk memur, mütercim, mukayit ve mübaşirler de vazifelerine dönmek zorunda kaldı. Türk hakimler mahkeme huzuruna getirilen ve hükümete karşı ayaklanma ile veya buna mümasil suçlarla suçlandırılan Türklerin davalarını görüyorlar ve görecekler...Ve yine bu şekilde ve bu şartlar altında Türk memur ve polisleri vazifelerine döndükten sonra, Makarios idaresi, propagandaları icabı, “Rum cemaatinden ayrı bir idare -hatta coğrafi ayrılık esasına dayanan bir idare” davamızın ne olacağını düşünmeniz icap eder...Vazifeye gidemeyen diğer memurların durumu ne olacak? Bunların arasında şimdiden “hakimler vazifelerine gidiyor; bu, davaya zarar getirmiyor da, bizim gitmemiz mi davaya zarar getirecek?” diyenler vardır. Zamanla bunlar çoğalacaktır. Neticede, Makarios'un Türk mukavemetini kırmak için hazırladığı oyuna geliyoruz ve 9 aylık mukavemetin manası kalmıyor. (Cilt:1, s.563 ve 564)

* O halde biz Makarios'u tanımayacak tedbirleri düşünmeli ve bunları en had safhasına çıkartmalıyız. Türkiye'nin de tasvibi ile müstakil Türk Cumhuriyetini kurmalıyız...Buna rağmen şu veya bu sebepten Türklerin Makarios hükümetini tanımaları ve bunların sayılarının gün geçtikçe artması beni ürkütüyor...Rum bölgesinde kalan Türklerle irtibat var mı bilmiyorum. Eğer yoksa, “milli vazifelerinin neler olduğu hakkında” Kıbrıs'ın Sesi radyosu vasıtasıyla direktifler verilebilir. Cemaat olarak parolamız “Makarios hükümetini red ve inkar” olmalı ve bunun için geniş ölçüde propagandaya girişmeliyiz. Makarios hükümeti meşru hükümet değildir. Onu tanımamak, ona vergi vermemek, memurları ile işbirliği yapmamak her Türkün vazifesidir. Bu hükümetin organlarına, vasıtalarına, binalarına karşı da sabotaj hareketlerine girişmek bu vazifenin bir icabıdır. (Cilt:2, s.29)

* Kıbrıslı Türklerin, her kasabada Rum semtinde Anayasaya aykırı bir şekilde icrayı faaliyet eden mahkemelere başvurmalarını şimdiye kadar önleyebilmiş bulunmaktayız. Fakat son günlerde Türkiye İş Bankası Lefkoşa Şubesinin, bankaya borçlu bulunan ve kredi bakımından tehlikeli olan bazı Rumlar aleyhine dava açmak tasavvurunda olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. (Cilt:2, s.172)

* Anayasaya aykırı olarak kurulan mahkemelerde Türkiye'nin isteği üzerine Türk hakimler vazife görmektedirler. Hakim Zeka bey de, en kıdemli hakim olarak, Baş hakim mevkiini işgal etmektedir. (Cilt:2, s.187)

* Kliridis'in şartlarını kabul ederek meclise gidildiği takdirde Rum hükümetinin meşru bir hükümet olduğu bizce de tanınmış olacaktır. (Cilt:2, s.267)

* Rumlarla teşriki mesaiyi hattı asgariye indirmeliyiz. Alış veriş dahil her türlü temas sıfır derecesine indirilmelidir. Bunu yapabilecek miyiz? Bilmiyorum. Stok yiyecek ve diğer zaruri eşya mevcut mu? Bilmiyorum. “Hükümet”e müracaat ederek pasaport alma, araba ruhsatı çıkartma gibi olaylar da durmalıdır...Ankara ile tam bir işbirliği halinde bu planı yürütmeniz icap edecek. Hakimlerin vazifelerinden çekilmesi bu planın bir safhasıdır. (Cilt:2, s.277-278)

* Aleyhimize kullanılan ve kullanılacak olan diğer konular şunlardır: Mağusa'da, Limasol'da Türklerle Rumlar bir arada çalışmaktadırlar. Hakimler ve bazı memurlar (gümrük memurları ve mahkeme memurlarından bazıları) Rumlarla işbirliği halindedirler. Bunlar Rumlarla teşriki mesai ediyorlar da diğerleri niye etmiyor? Rum bölgesi denilen yerlerde yaşayan on binlerce Türk Rum idaresinden memnundur vs. (Cilt:2, s.327)

GERÇEK

Selim Kurtuluş

BU KİŞİLERİ VE BU İLİŞKİLERİ İYİ TANIYIN

12 Aralık 1998 Çarşamba. Yeni Demokrat Gazetesi. Sayfa 3 ve bir makale. Bu köşenin yazarı Bay Fuat Veziroğlu. **UYARI** başlıklı makalesini çok iyi okuyup analiz etmek her yurttaşın görevidir. Çünkü bu yazıda tehdit var. Bu yazıda ilişkiler ağının ciddi ipuçları var. Bu yazıda yakın tarihin içinden haykırın faili mechuller var. Bu yazıda iyi koku alan bir yaşlı "kurt" var.

Ben, Bay Veziroğlu'nun bu güne kadar birçok yazısını okudum. Dişe dokunur yanı olmayan, sövgü yanı her zaman ağır basan, sol düşmanı bir içerikle yazmaktadır. Ama bu yazısı başka! Bu yazısı gözdağı ve terörü de içerir elbette. Ama bize konu olan yönü bu değildir. Neyse biraz da Fuat Bey'e kulak verelim.

"Onların yazdıklarını götürüp bir Rum gazetesinde yayınlayın, altına da bir Rum imzası koyun. O yazıların Türk adı taşıyan insanlar tarafından kaleme alındığına bin tane şahit getirseniz hiç kimseyi inandıramazsınız."

Kimin yazdıklarını? Sizin, Bizim, Avrupa'nın. Yani bu halkın hakkını hakçıyıcılara karşı ödünsüz savunuların yazdıklarını. Peki bu Türk adı ile yazanlar kim? Aslında Veziroğlu'na göre Türk değiller. Onlar sıradan Rum.

"Komutan "düşmanla işbirliği yapanlar" için şunu vurgulamıştır."

-İhanet çemberinin kanı içinde boğulacaklar.

Komutanın bu çıkışı elbette bir tek olaya bağlanamaz. Bu sözler sırf bir askerin subay tarafından dövüldüğü iddiasına yanıt olduğu sanılmasın. Bu patlama bir birikim eseridir.... Volkan ergeç patlayacaktı. Bu biraz akli olanlar bilirler ki ne ilk patlamadır, ne de son."

Bay Veziroğlu beslediği sistemin koruyucularına yağ çektikten sonra bu patlamanın ne ilk patlama, ne de son patlama olmadığını hatırlatarak tarihe atıfta bulundu. Aslında şunu söyledi. 1962'yi hatırlayın. Ayhan HİKMET'i, Muzafer GÜRKAN'ı hatırlayın, hemen burnunuzun dibinde Kutlu ADALI'YI hatırlayın diyor.

"Ne demiş komutan?"

-İhanet çemberinin kanı içinde boğulacaklar.

Yalan mı?

Dünyanın her yerinde, tarih boyunca hep böyle olmadı mı? Ve bundan sonra da böyle olmayacak mı?"

Evet Bay Veziroğlu! Tarih boyunca Dünyanın her yerinde böyle oldu. Halkına ihanet edenler er geç halkın yargısıyla yüzyüze geldiler. Eğer tarih bilgin zayıfsa bu sayıda sana onlarca örnek veririm.

"Bu bir tehdit veya temenni değildir.

Bu tarihin hükmüdür.

Bu olması lazım geleni değil, istesek de istemesek de olabileceği saptama becerisidir.

Temenni değil, tehdit değil, sadece UYARI.

Bu sadece bir uyarı yazısıdır.

Ben bu ülkede 40 yıldan beri iyi koku alırım."

Sonuç olarak Bay Veziroğlu diyor ki; "Sizin sonunuz ölümdür. Bu da doğaldır. Eskiden de böyle olmamış mıydı."

Bay Veziroğlu ortamı analiz ederken generallerin tehditlerini haklı, olası katillikleri meşru, faili mechulleri de hain ilan etme gayretiyle halk düşmanı olduğunu ortaya koymuştur. İhanet kavramının halk açısından bakıldığında taşıdığı önemi kavrayamayan Bay Veziroğlu "köpeksiz köyde değneksiz yürümeyi" hep ilelebet yürüyecek bir film zannediyor. Ama yanılıyor. Bu halk, katillerin göz göre göre cinayetlerine göz yummayacak. Bu ülke, bu halk sahipsiz değildir. İhanetin bedelini bir de halkın gözüyle gör.

O zaman tarihi iyi anlarsın.

"Güçlü Sol" Üzerine Az Katkılı Ve Az Yorumlu Bir Çorba

(11. sayıdan devam)

...CTP'yi "Güçlü Sol" sloganı için eleştirip "toplumun güçlü sola değil, güçlü Kıbrıs Türk toplumuna ihtiyacı var" diyen YBH, şimdi çağdaş sol parti diye kendini tanımlıyor.

Ayrıca bu durum da çok garip. Sayın Özker Özgür ve arkadaşları CTP'den ayrılma süreci içerisinde; tüzük kurultayı idi, o idi, bu idi iddiaları ile partiden ayrılmaya çalışırken bir şey söylüyorlardı:

"CTP 1990 sonrası kurultayında emekçi halkın kitle partisi tanımlamasını, "Çağdaş insana ve emeğin çıkarlarına değer veren çağdaş sol bir partidir" diye değiştirdiği için sağa kaydı". Bu yüzden partiden ayrılmışlardı. Ne kadar üzücü bir durummuş bu ki, YBH da şimdi çağdaş sol tarifi altında kendilerini ifade ediyorlar. Kim sağa kaydı??

Peki o kadar kavganın, gürültünün, tüzük kurultayını terk edip kaçmanın, ayrı parti kurmanın gerekçeleri ne oldu? Döndü dolaştı, "Çağdaş parti"ye geldi!! (Yeni Düzen, 29.11.98)

Selim Selçuk: "Benim esas değinmek istediğim nokta bunca zamandır Kıbrıs Türk toplumu ile dalga geçen ve zaman zaman halkın gözünü önemli halisinasyonlarla boyayan, ne olduğunu, ne yapmak istediğini bilmeyen, ama ne olmak istediğini iyi tasvir eden, bugünlerde de matrak bir sloganla ortaya çıkan CTP'dir. Neymiş güçlü sol! Bir kere güçlü sol olmaz, güçlü sol politikalar olur ve bu politikaların da yelpazedeki yeri belli olur, dayanağı halk olur. Halbuki CTP'nin sol yelpazedeki yeri hiçbir zaman belli olmamıştır. Zaman zaman Leninist, zaman zaman Marksist, zaman zaman azıllı sosyalist, çoğu zaman AKEL'ci, zaman zaman liberal, zaman zaman demokratik sol, zaman zaman kırmızıci, zaman zaman yeşilci, zaman zaman üniter devletten yana, yenilerde federasyoncu ve geçmişte de emeğin en yüce değer olduğunu savunan bir parti.

28 Kasım Cumartesi günü Yenidüzen gazetesinde Ferdi Sabit Soyer'in makalesini okuduktan sonra hayretler içinde kaldım; çünkü güçlü solu temsil eden ve partisinin tüzüğünde ve programında sosyalist bir parti olduğu yazılan bir partinin üstelik de genel sekreteri, sosyalistle sosyal demokrasiyi ayırt edemezse, vay bu güçlü solun haline, vay CTP'nin haline, vay! Allah korusun kaza eseri CTP'nin iktidarındaki Kıbrıs Türk Toplumunun haline vay!" (Ortam, 30.11.98)

Kıbrıs FM'in "Kıbrıs Gündem" programında konuk olan İzzet İzcan'ın söylediklerinden: "YBH, bu ülkenin yurtsever insanların katılımıyla örgütlenmektedir. Oluşumda yalnızca diğer sol partilerden gelenler değil, partili olmayanları da bünyesinde barındırıyor. Layık, demokrat, gerçek sosyal hukuk devletini ve emeği kucaklıyor. Sosyalizmi savunan, devrimci bir partidir. Ancak bugün toplumumuzun en büyük sorunu, kendi ülkesinde varolma sorunudur. Bu bağlamda solun güç birliği yapması gerekir...CTP ve TKP ile birlikte hareket istedik, ancak bir türlü olumlu yaklaşım göremedik. Boykot dahil bütün önerileri bu iki sol partiye yaptık. Ama cevap alamadık. Biri "Sosyal demokrasi" diyor, diğeri "Güçlü sol" diyor. Rejime teslim oldular...Türkiye'yi Kıbrıs'ta yok saymak mümkün değildir. Türkiye'nin burada çıkarları vardır. Biz Türkiye ile iyi ve çağdaş ilişkiler kurmayı hedefliyoruz...Biz değerli bir halkız. Kıbrıslı Türkler, devletlerine sahip çıkacaktır...YBH'nın kapıları yurdunu seven herkese açıktır." İzcan, hükümet olmaları durumunda 13'üncü maaşı Türkiye'den yardım almadan nasıl ödeyecekleri yönündeki bir soruya karşılık, "Para yoksa önce halka gideriz. Sonra devletin Mercedes gibi lükslerini satarız, varımızı yoğunuzu ortaya koyarız. Halkımız var olma mücadelesinde çok daha büyük sıkıntıların altından kalkmıştır. Bunun da üstesinden gelir" dedi." (Kıbrıs, 28.11.98)

Hem sosyalist, hem devrimci, hem de TC'nin buradaki çıkarlarını temsil eden devletçiğe sahip çıkıyor, ayrıca kapısı yurdunu seven herkese açık, partili olmayanları bile bünyesinde barındırıyor...Dahası midesinden rejime bağlananların 13. maaşı için de yapmayacağı fedakarlık yok...Ört ki ölem...

Hasan Erçakıca: "Özker Özgür, bütün sol güçleri birlikte hareket etmeye çağırıyor. İzzet İzcan, Kıbrıs-FM'de

Başaran'ın sorularını yanıtlarken CTP'de öğrendiklerinden farklı hiçbir şey söylememiş. Türkiyeli KKTC yurttaşlarının ve hatta Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarlarını kendilerinin savunduğunun altını da özenle çizmiş. Hükümete talip olduklarını da belirtmek ihtiyacını hissetmiş. Üstelik o da, solun güç birliği yapmasını istemiş...

Şimdi Özker Hoca ve İzzet'le oturup solun birliğini sağlamak için pazarlık mı yapacağız? Yazıktır! Bazı kişilerin inat veya kişisel siyasi gelecek uğruna sola ödettikleri faturaya yazıktır. Sola böyle bir fatura ödetenlerin ise "solun birliğinden" bahsetmeye ise hiç hakları yoktur." (Yeni Düzen, 1.12.98)

TKP Genel Başkanı Mustafa Akıncı. "Propaganda döneminin başından beri CTP 'güçlü sol' sloganıyla yola çıktı, gidiyor. Demek ki zayıflamış, güçlenecekler...Mustafa Akıncı, TKP'yi kimsenin CTP kefesine koyamayacağını söyleyerek, kendilerinin ulusal değerlere önem veren ve bunları evrensel değerlerle kaynaştıran bir parti olduklarını savundu." (Kıbrıs, 2.12.98)

Kıbrıs FM'in Gündem Kıbrıs programına konuk olan Mehmet Ali Talat'ın söyleşisinden: "CTP'nin güçlenmeye en yakın parti ve hak sahibi olduğuna inanıyorum. Biz Türkiyelileri dışlamıyoruz. Ekmeğini burada kazanan, çocuğunu burada doğuran ve belki de toplumun en zor yaşam koşullarını yaşayan bu insanların yanındayız. Kaldı ki bu vatandaşlarımız için İTEM Yasası'nı biz yaptık." (Kıbrıs, 2.12.98)

Rumlardan kalan ganimet malları TC'li göçmen emekçilere dağıtma yasası yapmakla övünen CTP, onlardan oy alırsa ne ala, alamazsa "değişen seçmen yapısı"ndan şikayet eder. Oysa o kitlenin, en başta, seçimlerde kullanılmak amacıyla burada bulunduruldukları gözardı ediliyor.

Mehmet Ali Talat: "Ülkemizin ve Cumhurbaşkanı Denktaş'ın güçlü bir sola ihtiyacı var." (Hürriyet-Kıbrıs, 5.12.98)

Rejim'in soldan destekçileri seçimden bir gün önce baklayı ağzlarından çıkarmışlar...

Seçimden bir gün sonra demeç veren Mehmet Ali Talat: "Halk CTP'ye muhalefet görevi verdi...Seçimin en önemli göstergesi, sol oyların sağa kayması gerçeğidir!...CTP'nin oylarındaki azalma, Kıbrıs sorunundaki sürecin tıkanmasına, çözümsüzlüğe ve S-300'lerle ilgili endişelere bağlıdır...İstifam şu anda gündemde değil. Benden sonrası tufan mantığıyla hareket edemem. Bugünkü şartlarda istifa en kolay davranış biçimi olur...Biz, solda birliğe tabii ki varız, ancak önce eylemde birlik son derece gereklidir. Solda birlik derken, bütün sol partileri kapatıp tek çatı altında toplamanın doğru olmadığına inanıyorum. Zaten ona uygun bir zemin de yok. Solda birlik için görev üstlendiğini söyleyenler, öncelikle durup düşünmeleri ve yaptıklarının solda birliği mi, yoksa solda parçalanmayı mı, solda küçülmeyi mi yarattığını iyi değerlendirmeleri gerekir." (Vatan, 9.12.98)

CTP'nin oy desteğinin azalmasını yorumlamayı sürdüren Mehmet Ali Talat: "1993 seçimlerinde 103 bin olan seçmen sayısı bu seçimlerde 120 bine fırladı. Bu normal değil. Gelişigüzel dağıtılan vatandaşlıkların da etkisi ile seçmen yapısı ciddi değişikliklere uğradı. Ülkeye seçimden seçime gelip vatandaşlık görevini yerine getiren seçmenler var. Bu CTP'nin halk yararına olan politikalarının bu kesimlere ulaştırılmasındaki zorluk ve bu türden kişilerin önyargıları nedeniyle parti aleyhine oldu. Bir kez daha Kuzey Kıbrıs'ın kaderi ile ilgili olarak bu tür yapay değişikliklerin yarar değil, zarar getirdiğini hep birlikte yaşadık." (Vatan, 12.12.98)

CTP "aradan sıyrılıp birinci parti" olsaydı, "göçmen oyları" pek yararlı olacaktı, çünkü CTP onlar için İTEM Yasası bile yapmıştı. Ama kaderin cilvesi... "İnsanlarımız milli politikalarla milliyetçi yükseliş sonucu, bunun istismarını yapan sağ partilere yöneldiler. Yerel seçimler, fırtınanın geldiğinin ilk göstergesiydi." Ama siz uyanamadınız... "Oylarımızda ciddi bir düşüş yaşanmıştır ama bu, benim genel başkan olduğum döneme isabet eden bir düşüş değildir."

Pardon!..O zaman suçu başkalarına yüklemeniz doğru. **İstifa(de)'ye devam...**

ANKA KUŞU

A.SAVAŞ

Çocuk babasına sormuş:
"Baba, politika nedir?"

Babası: "Bak oğlum, sana şöyle izah edeyim: ben ailemizin geçimini sağlayan kişiyim. Bana **'kapitalist'** diyelim. Annen, harcamalarımızı düzenler, ona da **'hükümet'** diyelim. Biz sizin ihtiyaçlarınızı karşılamak üzere varız, bu yüzden size de **'halk'** diyelim. Hizmetçi **'işçi sınıfı'**, küçük kardeşin de **'gelecek'** olsun.

Şimdi, düşün ve sorunun cevabını kendin bul."

Çocuk yatmaya gider. Babasının söylediklerini düşünürken uykuya dalar.

Aynı gece, küçük kardeşinin ağladığını duyar, kalkıp onu kontrol etmeye gider. Küçük kardeşinin kötü şekilde altını doldurduğunu görür.

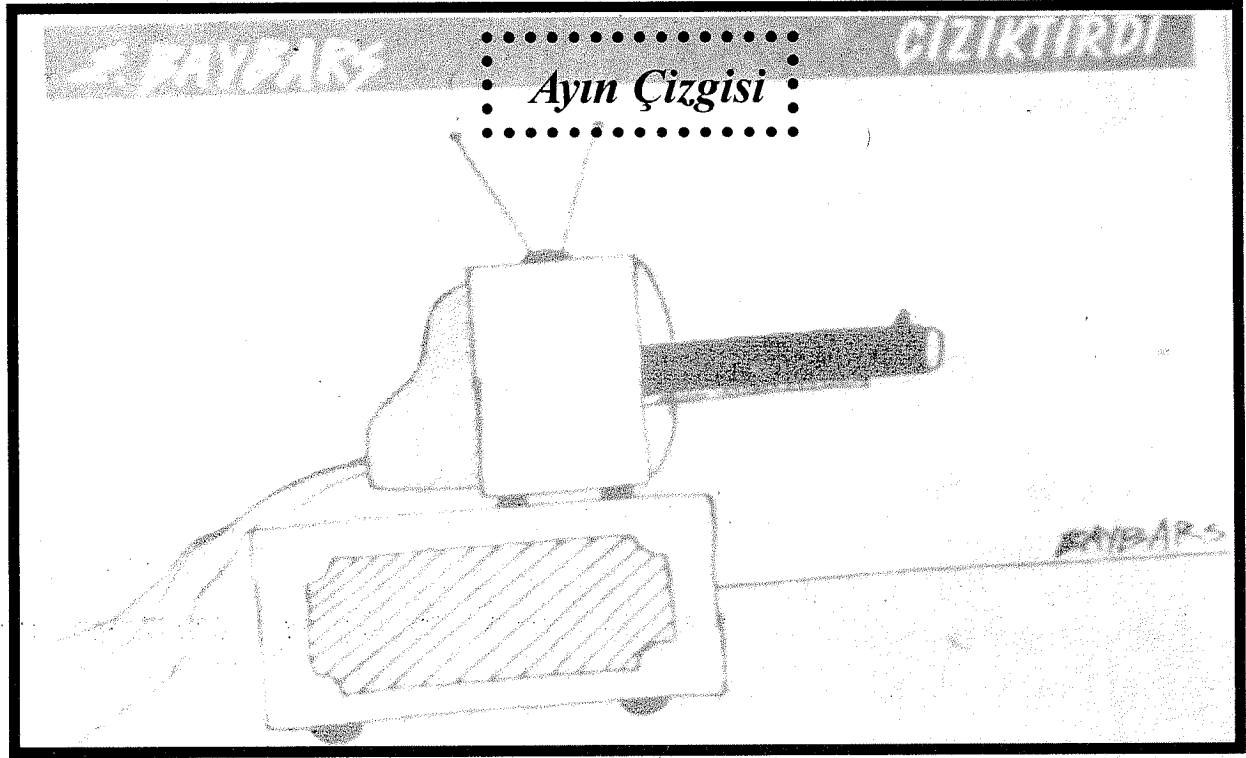
Böylece, doğru anne-babasının odasına gider, annesinin derin uykuda olduğunu görünce uyandırmak istemez ve hizmetçinin odasına gider.

Kapı kilitlidir. Anahtar deliğinden bakınca babasının hizmetçi ile yatakta iş üzerinde olduklarını görür.

Vazgeçer ve geri yatağına döner.
Ertesi gün, babasına der ki; "Baba, zannedersen, politikanın ne olduğunu anladım."
Babası: "İyi, şimdi bana, kendi cümleleriyle politikanın ne olduğunu anlat bakalım."

Çocuk anlatmaya başlar:

"Kapitalizm işçi sınıfını düzerken hükümet derin uykudadır. Halkı kimse kaale almıyor ve gelecek bok içindedir."

ÖZGÜRLÜK
DÜNYASI
SAYI 36
NİSAN 1992

Güncel politik ortam ve seçimler üzerine

(16. sayfadan)

kurumlarda çalışmanın reddedilemeyeceği gerçeğini, kuşkusuz tekrarlamayacağız. Yalnızca ileri işçiler değil, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin önemli bir bölümü sendikalar, kooperatifler gibi gerici kurumlarda çalışmak gerektiğini bilmekte kalmıyor, üstelik çalışıyorlar da. Gerici parlamentoda çalışmak da, I.anin'in de üzerinde durduğu gibi, aynı kategoridir.

İkinci sorun, ilke olarak gerici kurumlarda ve bu arada parlamentoda çalışmak ve bunun için parlamenter mücadele yürütmek reddedilmese ya da sessiz kalınarak geçiştirilse bile, "parlamentoda çalışmaya ve bu amaçla ciddi ve yoğun bir parlamenter mücadele yürütmeye değer mi" ya da "parlamenter mücadele, mücadeleyi geriletir" biçimindeki anlayışların ilkeleştirilmesiyle ortaya çıkar.

Birinci sorunla bağlantılara sahip bu sorun, aslında, parlamentoyu bir politik kürsü ve parlamenter mücadeleyi bir politik mücadele biçimi olarak ele alıp somut değerlendirmeden geçirmeye boş verme sorunudur. "Bu parlamentodan bir hayır gelmez" ya da "parlamentoya kim inanıyor, kim değer veriyor ki" gibi yarım doğruların ileri sürülmesiyle, parlamentoya katılma ve parlamenter mücadele yürütmenin zorluklarından kaçırma yoluna gidilir.

Sorular değişik biçimlerde sorulmalıdır. "Bu parlamentodan hayır gelmeyeceği" inancı ya da düşüncesi kimindir? Fabrika ve atölyesindeki ortalama işçinin ya da bakkal- dükkânını işleten esnafın veya kayısısını, tütününü yetiştirmeyi ve zarar etmeden elden çıkarmayı dert edinmiş köylünün mü, yoksa "solcu"nun mu? "Parlamentoya inanmayıp değer vermeyen" kim? Aynı kitlelerin birer üyeleri olan işçi, esnaf ya da köylü mü, yoksa yine "solcu" mu? "Solcu" ya bu değiştirilmiş soruları ve neden değiştirildiklerini anlamayacak ya bu kitlelerin sıradan üyelerinin, işçinin, esnafın, köylünün,

memurun vb. duygu, eğilim, inanç ve düşüncelerinden bihaber olduğundan değişiklikten hoşlanmayacak ya da yeterince katı bir "solcu"ysa erkekçe ikrar edecektir: "Benim" ya da "Bi- zim" veya "Partinin düşüncesi"!

Hayali şatolara karşı mücadele söz konusu ise, bu mücadele ve araç ve biçimlerinin saptanmasında "ben" in, ya da "biz" in tayin edici rolü olabilir. Ama kendi hayali sloganlarımızla düşüncelerimizi kitlelerin duygu, düşünce ve eğilimleri yerine koymayarak sınıf mücadelesi gerçeğini dikkate alacak; "bizim doğrularımız" önemlidir, ama ancak hedefimizi göstermek ve yoğun bir aydınlatma faaliyetiyle emekçi kitlelere mal etmeye uğraşılıp **kitlelerin doğruları** haline dönüştürülmeleri zorunluluğu açısından önemlidir. "Ben" in ya da devrimci militanın üzerinden yürümeye başlayacağı, **hareket noktası edinilecek "doğrular"** ise, bugünkü **gerçek** ya da **"yanılsamalı haliyle kitlelerin bugünkü doğrulan"** olabilir. **"Bizim doğrulanmız"**, **"kitlelerin doyruulan"** ile karıştırılırsa, sınıf mücadelesi anlamsızlaşır. Devrimci partinin bütün faaliyetinin yönelik olduğu **"kendi doğrularını emekçi kitlelerin doğrulan haline getirme"** amacı anlaşılabilir olur ve devrimci partinin temel işlevi ve dolayısıyla gereği ortadan kalkar. Bu durumda, milyonların partinin sloganlarının doğruluğuna inandırılması önemsizleşir, buna yönelik aydınlatma faaliyeti ve onun bir dizi pratik ihtiyacı üzerinde düşünme gereği kalmaz. "Solcu" açısından doğru olan, tam da bunlardır; ama bunların keskinlikten, devrimcinin kafasındaki şekilleri gerçek yerine koymasından halüsinasyon vb. türü idealist şarlatanlıktan başka bir anlamı yoktur.

"Bu parlamentodan hayır gelmeyeceği" bizim doğrumuz ya da iddiamızsa, bu doğrudur. Bu, yine Lenin'in **"Sol Komünizm"** de yaptığı burjuva parlamentonun tarihsel bakımdan miadını doldurduğuna ilişkin tartışmayla çözümlenmiş bir

sorundur. Üstelik bizim parlamentomuz, doğru dürüst bir burjuva parlamento bile değildir. Bu da doğrudur. Ama buradan çıkarılacak anlam, parlamentonun ve parlamenter mücadelenin değersizliği olamaz. Bu anlam ancak, parlamentonun yalnızca tarihsel bakımdan miadını doldurmuş olduğunun bizim tarafımızdan bilinmesi ile değil, ama bu doğru, ona karşı politik mücadeleye girilen kitlelerin politik eylemiyle ortaya konduğunda çıkarılabilir ve çıkarılacaktır. Bu ise, parlamentonun yalnızca tarihsel bakımdan değil **politik bakımdan da** miadını doldurduğu anlamına gelecektir.

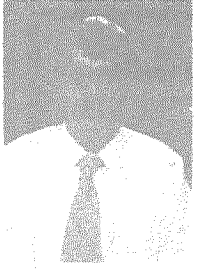
İşte parlamentoya katılmanın mücadeleyi gerileteceği durum da, bu durumdur. Kitleler bilinç ve örgütlülük düzeyleriyle ve sürdürdükleri mücadelenin biçimiyle parlamentoyu ve parlamenter mücadeleyi politik bakımdan aşmış ve eskitmişlerse, bu durumda parlamenter biçimi kitle mücadelesini geriye çeker, mücadelenin gelişmesinin engeli haline gelir.

Bugünkü durumun böyle olduğu ileri sürülemez. Devrimci amaçlarla yürütülecek parlamenter mücadele, özellikle bugünkü ağır koşulların emekçileri düzen partilerinden kopmaya ve düzenden uzaklaşarak politikleşmeye, ittiği önümüzdeki seçim döneminde, yığınların bu eğilimini pekiştirerek onlarla birleşmeyi, işçi ve emekçi hareketinin gelişmesini ve politik partisinin kitleleşmesini kolaylaştıracaktır.

Bu nedenle, "ilerletir mi-geriletir mi" tartışmasıyla vakit kaybetmeye gerek yoktur. Hiç savsaklamadan önümüzdeki görevlere sarılarak parlamenter mücadelede ustalaşmak ve onun sunduğu olanaklardan yararlanarak yoğunlaştırılmış bir aydınlatma faaliyeti yürütmek üzere ileri atılmak, işçi ve emekçi hareketinin temel ihtiyacı durumundadır.

KTÖS Genel Sekreteri Varol ÖZTUG'la Seçim ve Sonrasını Konuştuk

Soru: Ortaya çıkan seçim sonuçlarını değerlendirmisiniz?

Cevap: Bilindiği gibi demokrasinin gelişmiş olduğu ülkelerde seçim, halkın parlamentodaki temsilcilerini belirlemesi için yapılır. Bizde ise seçimler kandırmacadan öte bir anlam ifade etmiyor. Seçim sonucu parlamento girenler toplumsal

iradeye dayalı icraat ve yasama görevini yerine getirme erkini kazanamıyorlar. Bu nedenle seçim sonuçlarının, demokrasi, insan hakları ve toplumsal yaşama etkisi olan olgularda etkisi yoktur.

6 Aralık'ta yapılan seçimlerde ortaya çıkan veriler rejimin Kıbrıs Türkünün örgütlü ve etkili mücadeleden uzaklaştırılması için kurduğu tuzakların etkili olduğunu ortaya koymuştur. Bu seçimler bireysel çıkarların, toplumsal çıkarlarının önüne geçtiği toplumsal muhalefetin etkisizleştirildiği yönündeki iddiaların doğruluk payının derecesini ortaya koymuştur. Kendini sol olarak ifade eden siyasi partilerin, toplum üzerinde olumlu etki yaratmada sıkıntıya düştükleri ortaya çıkmıştır.

Soru: Bugün önümüzde duran tablo ışığında halkın bağımsızlık ve demokrasi talebi için hangi adımlar atılmalıdır?

Cevap: Dünyada özgürlük, bağımsızlık ve demokrasi gibi değerleri hazır bulan toplum yoktur. Bu değerler hiç bir topluma bahşedilmez. Ancak verilen örgütlü mücadelelerle kazanılır.

Bu anlayışla hareket ettiğimizde Kıbrıs Türkünün önünde bir tek alternatif olduğunu görürüz. Bu alternatif yurtseverlerin doğru bir örgütlenme ile özgürlük, demokrasi ve insan hakları için birlikte mücadelesidir. Toplumun örgütlü mücadelesini sağlamak için siyasi bilinç düzeyini geliştirmek gerekir. Sol siyasi çevrelerin önyargısız ve şartsız olarak bir araya gelerek işbirliği yapması kaçınılmazdır.

konuk yazar

Cengiz ALP

6 ARALIĞIN DEĞERLENDİRİLMESİ VE HAREKET TARZIMIZ

6 Aralık 1998 tarihinde yapılan seçim sonuçlarını kelimelerin esiri olmadan değerlendirecek olursak CTP'nin yıllarca "sol hareket benim güdümündedir" düşüncesiyle emekçi kesime lanse etmen v umut dağıtman neticesinde DP-CTP koalisyon hükümetinin icraatları ile hayalleri iyice ıkılan köylüler, işsizler, lümpenler bu seçimlerde sağ cenahta yer almışlardır.

Kokuşmuş burjuvaziye çıkış yolu arayan egemenlerin de isteği bu doğrultudaydı. Burjuvazi UBP-DP hükümeti ile aradığını CTP-DP hükümetinin yıkılmasından sonra da bulamadı.

6 Aralık seçimlerinden sonra UBP-TKP koalisyon hükümetinin oluşması da bu çıkış yolunu aramalarındandır. Onlar da biliyorlar ki TKP burjuvazinin ancak CTP gibi yedek lastiği olabilecektir.

Ankaranın güdümündeki Koordinasyon Komitesine bağlı, askerin ve sivil güçlerin demokrat, devrimci ve ilerici üzerinde uyguladığı faşizan baskılara rağmen sağın bu güçlülüğünün nedenlerinden bir diğerini de yine yerli bir gazetede yayınlanan istatistiki bilgilerden aktarabiliriz.

1980'li yıllardan sonra bu ülkeden göç eden otuz bini aşkın Kıbrıslı Türk ve emekçiye karşılık oy oranı %30 oranında artmıştır.

Oluşan tablonun önümüzdeki günlerde halkımızın demokrasi ve bağımsızlık talebini karşılayacağını savunanlar bir kez daha hüsrana uğrayacaklardır.

Ulusal ve Uluslararası devrimci hareket içinde sosyal demokrat, oportünist ve revizyonistlerin ve ilk ve de son ihanetidir bu.

Distan destekli bu çarpık sistemi iyileştirmeye çalışmak için CTP de olduğu gibi bugün de TKP'nin hemşeriliğinde sürdürülmek istenmektedir.

Ezilenlerin, sömürenlerin, emekçi kesiminin bağımsızlık ve demokrasi talepleri, yenilemiş iddialarıyla ortaya çıkan parlamento ve onun polis ve askeri gücü tarafından şiddetle reddedilecektir.

Baskılar, terör eylemleri artacaktır. Yakın geçmişte bunun örneklerini yaşadık... İlerici, devrimci ve demokrat geçinen kesimlerin asgari müştereklerde birleşmeleri bir zorunluluk olacaktır. Amip gibi bölünmüşlük onların daha rahat yok edilmelerini sağlayacağından bu hareket ön plana alınmalı ve birinci görev olmalıdır.

Ortaya çıkacak bu örgütlülük parlamento kürsüsüne ve burjuvazinin bahsettiklerine bağımlı olmamalıdır.

Bağımsızlık, maddi bir kopukluktan kaynaklanmadan hareket edilmelidir. Varolan fabrikalarda, tarım iş gücü kollarında ve işyerlerinde örgütlenerek özerkliklerini kazanmalıdırlar. Bu örgütlülük, burjuva hükümetine sunulacak taleplerle üretimden koparılan, ve sağın oy gücü durumuna getirilen köylülüğü de yanına çekecektir.

Bu, burjuvazinin, onun askeri gücünün, hükümetinin ve dış desteği emperyalizme karşı mücadele azminin artmasının da vazgeçilmez koşuludur.

Örgütsel çalışmalarımızdan, ideolojik düşüncelerimizden taviz vermeden, içte çok ses, dışa karşı birlikte hareket ederek kapitalistlerin korkulu rüyası olmak ve anti-faşist, anti-kapitalist ve anti-emperyalist ortak payda da birleşmek bir zorunluluktur.

Ve ilk adımda bu olmalıdır.

KOMÜNİST PARTİLER VENEZUELA'DA TOPLANDI

Ekim ayı içerisinde, Uluslararası Marxist-Leninist Parti ve Örgütler Konferansı, Amerika ve Avrupa'dan sekiz parti ve örgütün katılımı ile, Venezuela'da gerçekleştirildi. Konferansa katılan partiler şunlardı : Dominik Cumhuriyeti Komünist Emek Partisi (PCT), Ekvador Marxist-Leninist Komünist Partisi (PCMLE), Fransa İşçileri Komünist Partisi (PCOF), İspanya Komünist Ekim Örgütü (Octobre), Meksika Komünist Partisi M-L (PCM-ML), Şili Komünist Partisi (Proleter Eylem) (PCC-AP), Türkiye Devrimci Komünist Partisi (TDKP), Venezuela Kızıl Bayrak Partisi (Bandera Roja). Çeşitli nedenlerden dolayı Konferansa katılamayan çok sayıda parti ve örgüt, konferans kararlarına uyacaklarını açıklayarak konferansa destek verdiler.

Konferans'ın temel gündemi, "Anti-emperyalist Mücadele ve Komünist Partilerin Görevleri" idi. Bu konu üzerinde yürütülen tartışmalar sonucunda katılımcı örgüt ve partiler ortak bir metin yayınladılar. Konferans'ta ayrıca, Konferans'ın ortak yayın organı "Birlik ve Mücadele" dergisinin yılda iki kez yayınlanmasına devam edilmesi ve içeriğinin zenginleştirilmesi, uluslararası dayanışma kampanyalarının devam ettirilmesi, bölgesel ve kıta çapında toplantıların düzenlenmesi, diğer parti ve örgütlerin de çekilebilmesi için aktiviteilerin düzenlenmesi kararları alındı.

Konferansın sonunda yapılan ortak açıklama ise şöyledir :

"Konferans tam bir kardeşlik ortamında, son oturumundan bu yana geçen sürede yürütülen ortak çalışmaların bir değerlendirmesini yaptı; emperyalizm sorununu temel olarak uluslararası durumun bir tahlilini gerçekleştirdi; Konferans mensubu partilerin yükümlülük alacakları görevler belirlendi.

Değerlendirme bölümünde, dışımızdaki partilerle ilişkilerde sağlanan gelişmeler; 'Birlik ve Mücadele' dergisinin çıkarılması ve dağıtımı; bugün gerici hükümetin elinde tutsak bulunan Kolombiya Komünist Partisi Birinci Sekreteri ve EPL komutanı Fransisco Caraballo ile, ve Meksika hükümetinin baskı politikasının kurbanı olan Meksika Komünist Partisi M-L'nin yöneticisi Gregorio Alvarado yoldaşla dayanışma kampanyalarındaki gelişmeler ele alındı. Fransa'da düzenlenen Uluslararası Sendikacılar Toplantısı, Qito'da gerçekleştirilen "Latin Amerika Devriminin Sorunları" semineri, uluslararası anti-faşist, anti-emperyalist gençlik kampı ve Komünist Manifesto'nun 150. yılı dolayısıyla birçok dilde ve ülkede yeniden basılması ve bir dizi etkinlik ayrıca ele alınıp tartışıldı.

Konferans'ta 'emperyalizm, işçi sınıfı ve dünya halklarının mücadelesi' sorunu üzerine yararlı tartışmalar yapıldı. Hazır bulunan partilerin delegasyonları, kapitalist dünya sisteminin genel krizi ve bunun ülkelerimizde işçiler ve diğer ezilenler ve sömürülenler üzerindeki etkilerini ortaya koydular. Kriz artık toplumun gelişimi önünde engel olacak bir seviyeye ulaşmıştır ve emperyalizm bugün, egemen sistem olarak ayakta kalmayı ancak ekonomik egemenliğine ve şiddet aygıtlarını kendi tekelinde tutmaya dayanarak başarmaktadır.

Konferans'ta, işçi sınıfının ve bütün halkların kapitalist sömürüye karşı ve sömürge, yarı-sömürge egemenlikten kurtuluş için yürüttükleri mücadelede kazanılan başarı ve ilerlemeler üzerinde özellikle duruldu.

Konferansımız, 'dünyada mevcut bulunan ekonomik, politik ve toplumsal süreçlerdeki temel eğilimlerden hareketle, uluslararası anti-emperyalist bir cephenin somutlanmasıyla sonuçlanacak anti-emperyalist bir politikanın geliştirilmesinin özel önemine' dikkat çekti.

Marxist-Leninist parti ve örgütler bu mücadelenin başında yer alarak, onu teorik ve politik bakımdan doğru hedeflere yönlendirmek zorunluluğu ile karşı karşıyadırlar. Bu çerçevede, eski ve yeni tezlerine yaslanarak emekçilerin mücadelesini saptırmak ve sermaye sultası altında tutmak isteyen revizyonist ve oportünist akımlara karşı mücadele özel bir önem taşımaktadır.

Partilerimizi ortak angajman altına sokan bir dizi yeni görevler belirlendi. Bunlar arasında Gregorio Alvarado yoldaşın sağ olarak ailesine ve yoldaşlarına teslim edilmesini hedefleyen uluslararası kampanya ve Fransisco Caraballo yoldaşın serbest bırakılmasını talep eden acil eylem kampanyası da yer alıyor.

Konferansımızın bütün çalışmalarının, kısa bir süre önce kaybettiğimiz Ekvador M-L Komünist Partisi'nin değerli yöneticisi Washington Alvarez yoldaşa adanmasına karar verildi.

Konferans, gelecek oturumunun yeri ve konusunu belirledi. Ve bu toplantının başarısı için yoğun çaba sarfeden Venezuela Bandera Roja Partisi'ne, çabalarından dolayı teşekkür etti."

Uluslararası Marxist-Leninist Parti ve Örgütler Konferansı
Caracas-Venezuela
Ekim 1998

Dr. Armağan
Kartal Desem**Konuk
Yazar****SEÇİMLER**

Kıbrıs'ın kuzeyinde uygulanmaya çalışılan, Avrupa'da işçi sınıfının mücadelesiyle de şeklini bulan Burjuva Demokrasisi denen demokrasidir.

Bilineceği gibi bu demokrasi türünün kurallarının geçerli olduğu ülkelerde seçimler, "gizli oy, açık sayım" kuralına göre yapılır.

Avrupa'daki Burjuva Demokrasisi'nde, gerçek olmasa da, halkın egemen olduğu, halkın kendi kendini yönettiği farzedildiği için, seçim sistemi; seçilen seçeni temsil edeceği için genelde, seçen ile seçilenin yakın ilişki içinde olabileceği şekilde düzenlenmiştir. Bir başka deyişle, bu demokrasi türünde seçen, kimi seçtiğini kesin, seçilen de kendisini kimlerin seçtiğini yaklaşık olarak bilir.

Bir diğer önemli nokta da, nüfusu ile seçmen sayısının da yurttaşın gizlenmemesidir. Nüfus artmışsa nasıl artmıştır, eksilmişse nasıl eksilmiştir, seçmen sayısı nasıl artmış ya da eksilmiştir, herkese açıktır.

Yani, bu tür demokrasinin seçim kurallarına göre, sadece "gizli oy açık sayım" değil, "açık nüfus sayısı, açık seçmen sayısı" ve ondan sonra "gizli oy, açık sayım" kuralı...

Bu duruma açıklık getirdikten sonra 6 Aralık 1998 seçimlerine bakalım...

Bizde, Kıbrıs'ın Kuzeyi'nde nüfusun kaç kişi olduğunu ve bu artışın nasıl olduğunu biliyor muyuz? Öğrenebilir miyiz?

Bilmiyoruz ve öğrenmemiz de yasaktır...

Kıbrıslı yetkililere göre ikiyüzbin, Türkiye'nin Sn.Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e göre ise yüzseksen iki biniz...

1993 seçimleri ile 1998 seçimleri arasında meydana gelen artış nasıl meydana gelmiştir?

Bu artışın doğumla olmadığı kesin!

Öyleyse verilen yeni yurttaşlıklarla sağlanmış oluyor bu artış.

Yani, beş yılda %10 dolayında bir oy aktarması yapılmıştır Türkiye'den Kuzey Kıbrıs'a.

Sadece bu oylar, seçimlerin doğal seyrini bozmaya yeterliydi ve yeterli oldu...

Yine de sol, oy kaybına uğramamıştır.

En kötü koşullarda aldığı %30 oyu yine almıştır.

Kuzey Kıbrıs'ın koşullarında, Kıbrıs Türkünün onurlu sesi, ilk kez, bu denli açık ve kararlı bir şekilde bir seçim döneminde yükseltülmüştür. Seçimlere katılan üç sol partinin (T.K.P, C.T.P, Y.B.H) söylemlerinde fark olsa da, dediklerinde önemli farklar yoktur. Her üçü de, Kıbrıslı Türklerin yok edilme politikalarına karşı çıktılar. Her üçü de, Kıbrıslı Türklerin gasbedilen iradelerine, kendi kendilerini yönetme haklarına kararlı bir şekilde sahip çıktılar. Her üçü de, Kıbrıs sorununun çözümünden ve barıştan yana tavır koydular. Her üçü de, hukukun üstünlüğünü savundular.

Her üçü de emperyalizme karşı çıktılar.

Her üçü de emeğin hakkını savundular.

Sonuçta her üçünün aldığı toplam oy %31.22 oldu.

%31.22 oy ise, Kuzey Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türklerin oylarının çoğunluğu demektir.. Kullanılan oyların 30 binini, sol aldı demektir.

Böylesine onurlu bir mücadelede, daha önce hiç ortaya konmayan düşüncelerin ortaya konduğu bir mücadelede, o kadar kısa bir süre içerisinde, kullanılan yüzbin civarındaki oyun yaklaşık otuz binini almak büyük başarıdır. Dünyada ender görülen bir başarı...

Şimdi yapılması gereken, bu üç sol parti ile, aynı görüşleri paylaşan sendika ve diğer kuruluşların sıkı işbirliği içerisinde çalışıp halkı örgütlemektir...

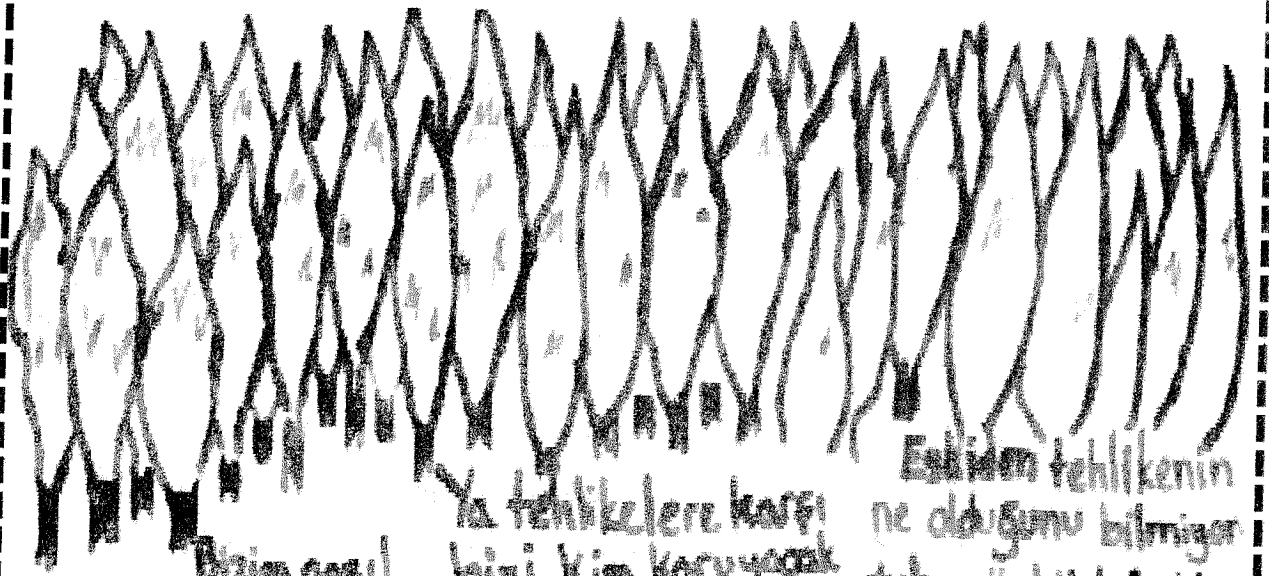
**pilli'nin
köşesi**

Amir olsun! Beş koyun kaç. Halbuki birini kesecektim. Döğünü de saracaktım.

Güzel yerler. Sıcak yuva. İyi sahip. Sağlık kontrolü.

Delidir bu koyunlar. Rahatlık hassaslarına gitmedi. Haliba!

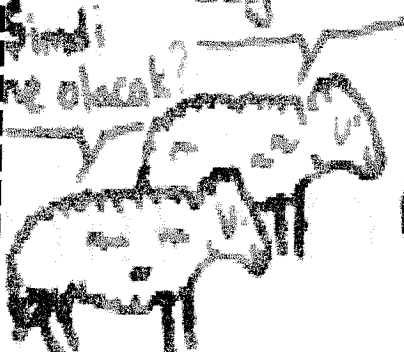
Bu koyunlar acaba niçin kaçı?

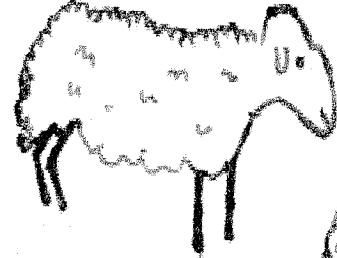
Bizim nasıl yaşamamız gerektiğine biz karar vereceğiz.

Ya tehlikelere karşı bizi kim koruyacak?

Eskiden tehlikenin ne olduğunu bilmiyorduk çünkü tabakta yenmeyi bekleyen yemeklerdik, yaşamıyorduk.

Şimdi tehlike varsa biz de varız ve yaşıyoruz. Nasıl yaşamamız gerektiğine karar verip o yönde mücadele vereceğiz. Biz vereceğiz. Başkası değil.

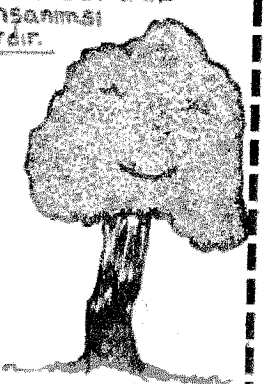

Bizim için en tehlikeli şey nedir?

En tehlikeli yaratık insandır.

Hayır insan tüm varlıkların koruyucusudur. Tehlikeli olan insana fiziki benzerlik gösteren insanması yaratıklarıdır.

KIVILCIM YAYINLARI

EĞİTİM DİZİSİ

İsteme adresi:

Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak,

Lefkoşa

(Mersin 10- Türkiye)

Tel - Fax: (Merkez) 0(392)2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144597

e-mail: onur@analiz.net

No: 1

1. Baskısı tükendi

KIBRIS SORUNU

Çözüm:
ANTI-
EMPERYALİST
BAĞIMSIZ,
BİRLEŞİK
KIBRIS

İşçilere seslenmemiz gerek. Birleşin, örgütlenin, siyasi iktidarı ele geçirin ve bu şekilde de bu kitapta gerçekleştirilmesinin gerekli ve de mümkün olduğu ispatlanan değişikliği gerçekleştirin. İlerlemenin bundan başka yolu yok. Bunun dışındaki her yol bizi bilgisayarların barbarların emrinde olduğu bir barbarlık dönemine geri götürür.

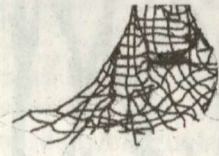
İşçilere seslenmemiz gerek.

Birleşin, örgütlenin, siyasi iktidarı ele geçirin ve bu şekilde de bu kitapta gerçekleştirilmesinin gerekli ve de mümkün olduğu ispatlanan değişikliği gerçekleştirin. İlerlemenin bundan başka yolu yok. Bunun dışındaki her yol bizi bilgisayarların barbarların emrinde olduğu bir barbarlık dönemine geri götürür.

TÜM
KİTAPÇILARDA

KIVILCIM YAYINLARI No: 2

İNTERNET'İN AĞINDA

NUSRET ŞEN

No: 3

KIVILCIM YAYINLARI No: 3

BİR ÖNCELLİĞİN
NE ÖNEMİ VAR Kİ?

NUSRET ŞEN

Seçimlere ve Parlamento'ya Katılma

Emekçilerin Mücadelesini Geriletir mi İlerletir mi?

ÖZGÜRLÜK Mehmet YALÇIN
DÜNYASI Sayı 93, Aralık 1998

Güncel politik ortam
ve seçimler üzerine

Bu sorunun genel-geçer ve her koşul için doğru tek bir yanıtı olmadığı kesindir. Bazı koşullarda geriletir, bazı koşullarda ilerletir. Bu nedenle, sorunun, her somut koşul çerçevesinde somut olarak tartışılması zorunludur.

0 halde kuşkusuz bugünkü durumu tartışmalıyız.

İşçi sınıfı ve emekçilerin mücadelelerinde, bugün, parlamenter mücadele biçimlerinden daha ileri biçimleri kullanmakta olduğunu ve parlamenter biçimlerinin eskiyip aşıldığını sanırsanız kimse iddia etme durumunda değildir. Bu, parlamenter mücadele biçiminin geri bir biçim durumuna düşmediği ve dolayısıyla emekçi milyonların kendi deneyleriyle sınavı devrimci sloganların doğruluğuna inanmalarına olanak sağlamak üzere bu biçimini ileri sürmenin gerici bir ya da mücadeleyi geriye çekmek olmadığı anlamına gelir.

Bu tartışma, bugün için ve genel olarak, neredeyse istisnasız olmadan, parlamenter biçimleri küçümseyen, silahlı ya da "daha devrimci" olduğuna inandığı mücadele biçimlerini tek biçim olarak gören ve parlamenter biçimleri temelden reddeden "solculuk"la tartışmadır. Hem bugün için ileri sürülmüş böyle bir görüş henüz yoktur hem de olsa bile etki alanı bakımından ciddi bir ilgiyi hak

etmemektedir.

Bu soruna ciddi ilgi, devrimci parti saflarında bu tür bir "solculuk"un başgöstermesi koşullarında gerekli olur ki, bugün böyle bir durum söz konusu değildir. Ancak devrimci eğitimleri eskilere uzanan militanların, eski "solcu" kalıntıların üzerlerindeki olası etkileri konusunda titiz olmaları, parlamenter mücadeleyi küçümstedikleri ya da parlamento ve parlamenter mücadelenin olanaklarının abartıldığı hissine kapıldıkları oluyorsa, derhal kendilerini gözden geçirmeleri gereklidir. Çünkü, bu tür bir mücadeleye, belli başlı olarak yeni girilecektir; devrimci militanın olmadığı gibi, devrimci partinin de konuya dair pek fazla pratik ve hatta somut düşünsel deneyimi yoktur. Ve en kötüsü bilinmezliktir. Yeni, bir kez ucundan kıyısından yakalanıncaya kadar ürkütücü de gelebilir. Kısacası küçümseyicilik, çok olağanüstü bir gelişme olmaz. Bu nedenle, dikkat edilmesi ve oluşturduğu tehlike karşısında devrimci militanın kendisini sürekli gözden geçirmesi gerekli olan, parlamenter biçimlerini küçümseme eğilimi olmalıdır.

celenekselsolculuğun etkisinin en belirgin şekilde kendisini gösterdiği ve gösterebileceği alanlardan olması

nedeniyle de, bu eğilim karşısında titizlik elden bırakılmamalıdır. Bu nedenle sorun üzerinde kısaca durmakta yarar vardır.

Parlamenter mücadelenin işçi ve emekçilerin mücadelesini geriletir ilerletmesi sorunu somut değil soyut yaklaşımdır, yanlışlığın ve "solculuk"un kaynağı olmaktadır. "Solcu", genel olarak kitlelerin mücadelesine değil "kendi mücadelesi"ne ilgi gösterir; kitlelerin ve kitle mücadelesinin ihtiyaçlarından değil kendisinin ve "kendi mücadelesi"nin ihtiyaçlarından yola çıkarak akıl yürütür ve politika belirler. Bu temel yanlış, peşinden geleceklere belirler. Parlamenter mücadele biçimlerinin önemini küçümsemesi ve reddedilmesi gibi yanlışlar, birinci ve temel yanlışın türevi olarak oluşur. 0 nedenle, "geriletir mi-ilerletir mi" sorusuna "solcu"yla birlikte somut yanıt aramak ve bulabilmek olanaksızdır.

Örneğin, "parlamento, faşist diktatörlüğün kurumudur" ya da "asma yaprağı" veya "domuz ahır"ı der geçer. Sorunu çözmüş olur.

Burada, Lenin'in "Sol Komünizm., Bir Çocukluk Hastalığı"nda uzun uzun tartışıp mahkum ettiği gerici

(devamı 13. sayfada)

KIBRIS'TA

SOSYALİST
GERÇEK

Sahibi: KIVILCIM Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

Tel - Fax: (Merkez) 0(392)2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Basıldığı Yer:
Ateş Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi, Lefkoşa
Tel: 2282215